

รายงานการประชุมวุฒิสภา

ครั้งที่ ๗/๒๕๕๒ (สมัย) ชุดที่ ๑

วันอังคารที่ ๒๓ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๒

ณ พระที่นั่งอเนกศสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๑๔.๐๕ นาฬิกา

ประธานวุฒิสภา : วันนั้นสมาชิกมาประชุม ๗๘ คน เป็นองค์ประชุมแล้ว ระเบียบวาระ เรื่องที่จะแจ้งให้ที่ประชุมทราบไม่มี ๒. ขอให้ที่ประชุมรับรองรายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑ และครั้งที่ ๒ ผู้ใดจะทักท้วงหรือขอแก้ไขประการใดหรือไม่

ไม่มีสมาชิกทักท้วงประการใด

ประธานวุฒิสภา : เมื่อไม่มีผู้ใดขอแก้ไขหรือทักท้วง ก็เป็นอันว่าที่ประชุมรับรองรายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑ และครั้งที่ ๒/๒๕๕๒ แล้ว

วาระต่อไป ร่างพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงเขตจังหวัดชัยนาทและจังหวัดอุทัยธานี พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งสภาผู้แทนลงมติให้ใช้ได้แล้ว พิจารณาเป็นวาระที่ ๑

บันทึก

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงเขตจังหวัดชัยนาทและจังหวัดอุทัยธานี พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งสภาผู้แทนพิจารณาเสร็จแล้ว

และจังหวัดอุทัยธานี พ.ศ. ๒๕๕๒ ของ พ.ต.ท. หลวงเจริญตำรวจการ ส.ต. (อุทัยธานี) ที่ประชุมสภาผู้แทนได้ลงมติรับหลักการร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ในคราวประชุมสภาผู้แทนครั้งที่ ๑๖/๒๕๕๒ (สามัญ) ชุดที่ ๑ วันพฤหัสบดีที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๒ และตั้งกรรมาธิการวิสามัญคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา คณะกรรมาธิการได้พิจารณาเสร็จแล้วเสนอ สภาผู้แทนพิจารณาในวาระที่ ๒ และที่ ๓

ในคราวประชุมสภาผู้แทนครั้งที่ ๑๗/๒๕๕๒ (สามัญ) ชุดที่ ๑ วันพฤหัสบดีที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๒ ที่ประชุมสภาผู้แทนได้พิจารณาในวาระที่ ๒ และที่ ๓ แล้ว ในที่สุดได้ลงมติให้ใช้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้ และให้เสนอวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญ

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ
ร่างพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงเขตจังหวัดอุทัยธานี
และจังหวัดอุทัยธานี พ.ศ. ๒๕๕๒

หลักการ

เพื่อโอนบ้านเกาะเทโพ หมู่ที่ ๕ ตำบล ศีตาดาน อำเภอ โมโนรมย์ จังหวัดชัยนาท มาชนกับตำบลเกาะเทโพ อำเภอเมืองอุทัย จังหวัดอุทัยธานี

เหตุผล

เนื่องจากราษฎรในบ้านเกาะเทโพ หมู่ที่ ๕ ตำบล ศีตาดาน อำเภอ โมโนรมย์ จังหวัดชัยนาท รวม ๕๕ ครัวเรือน บุคคลทั้งหมดอายุเกินกว่า ๒๐ ปี มี ๑๒๒ คน ชายผู้พ้นการเล่าเรียนแล้ว ๓๐ คน ที่ยังอยู่ในการเล่าเรียน

๗๐ คน รวม ๒๒-๒๒ คน ให้พร้อมใจกันเซ็นชื่อรับรองขอโอนไปขึ้นกับ ตำบลเกาะเทโพ อำเภอเมืองอุทัยธานี โดยอ้างเหตุผลว่า การกินยุงงู่มได้ ทำการติดต่อค้าขายกับตลาดจังหวัดอุทัยจนตลอดมา และระยะทางที่ไปมา ติดต่อกับจังหวัดอุทัยธานี ถ้าเดินเท้าหาทางของไปชายกิน เวลา ๑ ชั่วโมงเศษ ถ้าขึ้นรถยนต์กินเวลาประมาณ ๓ ชั่วโมง และทำการติดต่อกับทางข้ามเขา และทางจังหวัดกันแล้วเสร็จได้ในวันเดียว ส่วนทางอำเภอโนนรัมย์ มีแต่ทาง เรือทางเดียวกัน เวลาประมาณ ๓ ชั่วโมงเศษเป็นเรือแจว ถ้าไปรถยนต์ กินเวลาประมาณ ๑ ชั่วโมงเศษ ถ้าหากว่าจะติดต่อกับจังหวัดชัยนาท กิน เวลาถึง ๒ วันเศษ ต้องไปและกลับให้ทัน เวลาของเรือด้วย เป็นการลำบาก มาก เพื่อความสะดวกรบายแก่ประชาชนในหมู่บ้านเกาะเทโพแล้ว จึงคว รโอนหมู่บ้านเกาะเทโพ ไปขึ้นกับตำบลเกาะเทโพ อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี ตามความประสงค์ของราษฎรต่อไป จึงขอการทรง ๒ จังหวัด ก็เห็นชอบ พร้อมกันแล้ว ตกลงตั้งผู้แทนทั้งสองจังหวัดด้วยกันให้ โอนได้ ไม่มีการ ขัดข้องแต่ไม่มีการ เสียหายแก่การ เลือกลงแต่อย่างใด เพราะพี่น้อง จังหวัด อุทัยธานี จำนวน ๑๐๔,๘๕๒ คน จังหวัด ชัยนาท มีจำนวน ๑๗๓,๘๑๓ คน

๓๕๕

ร่าง

พระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงเขตจังหวัดชัยนาท

และจังหวัดอุทัยธานี พ.ศ. ๒๕๕๒

โดยที่เป็นการสมควรเปลี่ยนแปลงเขตจังหวัดชัยนาทกับจังหวัดอุทัยธานี โดยโอนหมู่บ้านที่ ๕ (บ้านเกาะเทโพ) ในพื้นที่ตำบลศิลาदान อำเภอเมืองมโนรมย์ จังหวัดชัยนาท มาขึ้นกับตำบลเกาะเทโพ อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี เพื่อประโยชน์แก่การปกครอง และความสงบของราษฎร

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงเขตจังหวัดชัยนาทและจังหวัดอุทัยธานี พ.ศ. ๒๕๕๒"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เปลี่ยนแปลงเขตจังหวัดชัยนาทและจังหวัดอุทัยธานี โดยให้โอนหมู่บ้านที่ ๕ (บ้านเกาะเทโพ) ตำบลศิลาदान อำเภอเมืองมโนรมย์ จังหวัดชัยนาท มาขึ้นกับตำบลเกาะเทโพ อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รักษาการตาม
พระราชบัญญัติ
ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

นายกรัฐมนตรี

พลโท มังกรพรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย :
พระราชบัญญัติทางสมาชิกสภาผู้แทนได้เสนอมานี้ และทางรัฐบาลไม่
ขัดข้อง และได้รับหลักการและให้ใช้เป็นพระราชบัญญัติต่อไป ฉะนั้น
พระราชบัญญัติ จึงได้ผ่านจากสภาผู้แทนมาแล้ว รัฐบาลนี้ขอเสนอให้ท่าน
สมาชิกวุฒิสภาผู้เกี่ยวข้องได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ พระราชบัญญัติ
เป็นร่างพระราชบัญญัติที่ เปลี่ยนแปลงเขต จังหวัดชัยนาท และจังหวัด อุทัยธานี
ทั้งนี้ได้รับหลักการและเหตุผลที่ว่า ในกรณีที่เราจะตั้ง โอนตำบลบ้านเกาะเทโพ
หมู่ที่ ๕ ตำบลคิงดา ตำบล อำเภอโมโคม จังหวัดชัยนาท มาขึ้นกับตำบล
เกาะเทโพ อำเภอเมืองอุทัยธานี จังหวัดอุทัยธานี ทั้งนี้ได้พิจารณาเห็นว่า
เป็นเรื่องที่ทำได้ โอนจังหวัดในตำบลคิงดา มาขึ้นยังจังหวัดอุทัยธานีแล้ว
ก็จะให้การไปมาขึ้นสะดวกขึ้น รายละเอียดในหลักการและเหตุผล ซึ่งท่าน
สมาชิกได้รับไว้แล้ว เพราะฉะนั้น รัฐบาลจึงขอเสนอมา เพื่อให้ท่านพิจารณา
รับหลักการเพื่อใช้เป็นพระราชบัญญัติต่อไป

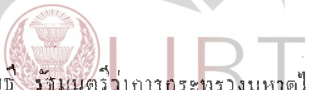
พระยาสุรยานางค์ประวัต : ร่างพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงเขต
จังหวัดนี้ สืบเกิดมาหลายครั้งหลายคราแล้ว ในคราวที่ผู้แทนเสนอร่าง
พระราชบัญญัตินั้น ร่างพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงเขตจังหวัดนี้ โดยมาก
มาจากผู้แทนราษฎร หากได้มาจากรัฐบาลนี้ เป็นหลายครั้งหลายคราแล้ว
อย่างนี้ แต่ว่ารัฐบาลครั้งในเวลานี้ แต่ว่าหาได้คำปรึกษาจัดการปรับปรุงหรือ

พิจารณาให้ชัดเจน และให้เหมาะสมแก่เหตุการณ์ในท้องถิ่น ทั้งนี้ไม่มียกเว้น
 โทด นอกจากข้าราชการบริหารไม่เข้าใจได้ เพราะเจ้าเมืองก็มี นายอำเภอ
 ก็มี ปลัดกระทรวงก็มี อธิบดีก็มี หลายอย่างหลายประการ ไม่เข้าใจได้
 เหตุการณ์ ทั้งนี้ปล่อยให้ผู้แทนเดินออกมา จริงอยู่ ผู้แทนอำนาจที่จะ
 เสนอพระราชบัญญัติได้ แต่ว่าการบริหารนั้นเป็นหน้าที่ว่า จะต้องเสนอ
 และต้องตรวจตราดูแต่เข้าใจได้สอดคล้อง เพราะฉะนั้นขอให้รัฐบาลได้ตั้ง
 ในเรื่องนี้ไว้อยู่ ให้แต่เท่านั้นเหตุการณ์และเหตุผล ขอให้ท่านสมาชิกทั้งหลาย
 ได้โปรดดูให้แน่นอนและชัดเจน หากได้ปรากฏเป็นที่แจ่มแจ้งว่า หมู่บ้าน
 เทโพ หมู่ที่ ๕ นี้ ได้รวมอยู่ในอำเภอหนองบัว จังหวัดชัยนาทมาแต่ก่อน
 จำนวนเท่าไรแล้ว และเมื่อราษฎรได้รับความลำบากอย่างว่ามาในบัดนี้
 แล้ว เหตุไรเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองตั้งแต่นายอำเภอข้าหลวงประจำจังหวัด
 จึงปล่อยปะละเลย ไม่สอดส่องระวังรักษาบำรุงดูให้แก่ราษฎรในท้องถิ่น
 ของตน ปล่อยให้ละเลยมาช้านานจนถึงปี พ.ศ. ๒๔๗๒ จึงมีผู้แทนได้
 เสนอพระราชบัญญัติขึ้นมา กระทรวงมหาดไทยได้เคาะตีเรื่องหรือไม่ว่า
 ว่าเป็นความบกพร่องของผู้นี้

ข้ออย่างหนึ่งพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงเขตจังหวัดนั้น มีผลให้โดย
 อนุมัติข้าพเจ้าทราบ แต่กระทรวงมหาดไทยได้รับจากสภาผู้แทนไปสองฉบับ
 โดยเฉพาะอย่างยิ่งพระราชบัญญัติฉบับนี้ กระทรวงมหาดไทยเมื่อได้รับไป
 พิจารณา กลับโยนไปให้ข้าหลวงประจำจังหวัด อย่างในกรณีนี้ ขอให้ท่าน
 สมาชิกทั้งหลายได้คบคิดกัน ข้าหลวงก็ได้เห็นชอบด้วย ดังนี้ จึงขอทราบ
 ว่ามีเหตุผลประการใดบ้างในการที่เขียนบันทึกไว้เช่นนั้น ข้ออย่างหนึ่งว่า จะให้
 สถานที่มีความเชื่อถือได้เพียงไรหรือไม่ ในขณะนั้นได้เขียนไว้ว่า ราษฎร
 ได้พร้อมใจกันเสนอขอรับรองขอโอน แต่ไม่เหลือหลักฐานอะไรจะแสดง
 แก่ท่านสมาชิกให้ทราบว่า ราษฎรได้เสนอขอจริงหรือไม่ และอย่างไร

กระทรวงมหาดไทยก็ไม่รับรองว่าในการเปลี่ยนแปลงเขตจังหวัดนั้น จะเป็นการ
 เหมาะสมในฐานะที่จะอยู่ปกครองราษฎรและเพื่อราษฎร เพื่อความดีดก
 ในการไปมาในที่ชนบท ท่านสมาชิกผู้เกียรติทั้งหลายคงจะจำได้ว่า เมื่อ
 สมัยประชุมคราวก่อนเมื่อเดือนกรกฎาคม ๒๔๖๑ ได้ได้เคยพิจารณา
 ร่างพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงเขตจังหวัดตากและแม่ฮ่องสอน และโดย
 มากในที่ประชุมได้ตั้งมติเป็นเอกฉันท์ไม่เห็นชอบด้วย ในร่างพระราชบัญญัติ
 ฉบับนั้น จึงได้ส่งร่างคืนไปยังสภาผู้แทน แต่สภาผู้แทนโดยนัยแห่งรัฐ-
 ธรรมนูญ เมื่อมีเสียงสมาชิกเกินกว่าครึ่งหนึ่งได้คงยืนยันตามความเห็นเดิม
 จึงได้ออกเป็นกฎหมายใช้ให้ไปแล้ว การตั้งมติดังกล่าวความภายหลังว่า
 การที่ขอเปลี่ยนแปลงจังหวัดตากและแม่ฮ่องสอนนี้ เกี่ยวกับการขอรังทาง
 ไม้ไม้และเหมืองแร่ และปรากฏว่ามีการถ่วงดุลเสมออยู่ข้างหลัง เพราะถนัด
 ฤดีสภาจึงตั้งมติเป็นเอกฉันท์ว่า ไม่สมควรในข้อที่ขอเปลี่ยนแปลงเขตเช่นนี้
 จึงตั้งมติให้ส่งกลับคืนไป ถัดมาที่สภาจะพิจารณาว่าร่างนี้จำเป็นต้องมีมติรับรอง
 เพราะเคยมีมติเคยมาแล้วด้วย ขอให้เป็นอย่างถนัดได้ ขอ ท่านอธิบดีสมาชิก
 ทั้งหลายเป็นผู้เกียรติและเคยรับราชการมานาน และมีอายุไล่แล้ว ขอให้
 คนชน เห็นว่าเราลิดีมีระเบียบ ความเห็น ชาวเราจึงคิดว่า ควรจะ
 ชักพอกเรื่องให้ชาวต่างชาติคน ให้เป็นที่พักใจแก่ท่านสมาชิกผู้เกียรติทั้งหลาย
 ถอน แต่คงจะรับหลักการ ชาวเราจึงมีความเห็นอย่างนี้

๑๕๖๖ 11.

พลโท มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
 ความที่ท่านสมาชิกผู้เกียรติผู้ลงนามของข้อเสนอนี้ได้พูดถึงทางกิจการของ
 ทางกระทรวงมหาดไทยหลายอย่าง ในข้อที่กล่าวมาในกระทรวงมหาดไทยจึง
 ไม่ได้จัดการในเรื่องนี้ไปเสียก่อน ความเป็นจริงเรื่อง การที่ขอหรือเปลี่ยน

แปลงเขตจังหวัดกันนั้นก็ขึงโทษมาแต่ครั้งก่อน ๆ เหมือนกันว่า เราไม่ได้ทำ
กันมาแต่ครั้งก่อน จะมาโทษว่ามาเปลี่ยนในสมัยนี้ ก็มีเหตุผลว่า จะต้องเปลี่ยน
ในเรื่องนี้ว่า เจ้าอย่าจะขึงโทษในเหตุผลที่ จะต้องเปลี่ยนว่า เพราะมีเหตุผล
หลายอย่างด้วยกัน คือ ประการที่ ๑ การที่เราตั้งไว้นานไม่ได้โอนเขตจังหวัด
เพราะเหตุใด เพราะเหตุว่า การคมนาคมสมัยก่อนไปมาไม่สะดวก ต่อมา
แม้ไปมาสะดวก แต่ก็สะดวกจังหวัดหนึ่ง อีกจังหวัดไม่สะดวก ด้วยเหตุนี้ทาง
กระทรวงมหาดไทยจึงเห็นว่าควรจะโอนเขตจังหวัด เพื่อให้เป็นทางไปมา
ในเขตจังหวัดหรืออำเภอได้สะดวก นั่นเป็นเหตุผลประการที่หนึ่ง

ในประการที่ ๒ ในเรื่องที่ว่าบางแห่งไม่เหมาะแก่การที่จะปกครอง
ในเขตหรือท้องถิ่น คือ เป็นทางที่เจ้าหน้าที่ไปมาติดต่อเป็นการลำบาก และ
การคมนาคมในเขตนั้นก็ยังไม่เพียงพอ เราจึงไม่โอนเขตจังหวัดนั้น ต่อมา
เมื่อการคมนาคมสะดวกแล้วเราก็คิดจะ โอนเขตจังหวัดนั้นมาด้วย นั่นเป็นประการ
ที่ ๒

แล้วประการที่ ๓ ที่ว่าทำไมกระทรวงมหาดไทยจึงไม่ได้ดำริให้เรื้อ
น เรื่องทางกระทรวงมหาดไทยได้ขึงโทษกับท่านสมาชิกวุฒิสภาแล้วว่า
เป็นเรื่องที่ทางกระทรวงมหาดไทยจะได้พิจารณา หลายอย่างที่จะเปลี่ยน แปลง
เขตจังหวัดเพื่อจะเหมาะสมกับปัจจุบันนี้ ถึงแม้ว่าจะเปลี่ยนแปลงอย่างไร
ใหม่ทางคมนาคมเปลี่ยนแปลงไปด้วยแล้ว เช่น ทางคมนาคมเกิดขึ้นใหม่ ก็
ต้องโอนเปลี่ยนแปลงไปใหม่เช่นนี้เสมอไป ที่ท่านว่าเมื่อก่อนทำไมไม่ทำ
ให้คือ ๆ ไปให้ทางสภาผู้แทนเสนอมานะ ซึ่งในเรื่องนี้จะต้องแล้วแต่เหตุการณ์
เราจะถือว่าเป็นผู้เสนอคนเดียวเสียหมดก็ไม่ได้ เพราะจำบ้านเมืองเปลี่ยนแปลง
ไปอย่างไร เราสร้างทางคมนาคมขนทางนาและทางบก เพื่อให้สะดวก
และมีการเปลี่ยนแปลงเสมอ ถ้าจำเป็นที่จะต้องเปลี่ยนเขตแดนของจังหวัด มี

บางครึ่งบางควาวในอาณาเขตที่เปลี่ยนแปลงไปนั้นด้วย ในข้อที่กระทรวงมหาดไทยไม่จัดการก็ได้เรียนแล้วว่า ในเรื่องนี้เราได้พิจารณาอยู่แต่จะพิจารณาการโอนเส้นเขตแดนให้เหมาะสมควรต่อไป คือ เราต้องยึดถือว่าในจังหวัด โคนิน เมื่อจะสร้างทางคมนาคมให้ติดต่อและเรียบร้อยแล้ว เมื่อเราได้เพิ่มชนอย่างนั้นแน่นอนแล้ว ก็จะไม่เกิด โอนเส้นเขตแดนไปขึ้นกับจังหวัดอื่นจังหวัดนี้ ถ้าหากว่าเราคาดหมายว่าในจังหวัดนี้เราไม่สามารถจะทำการคมนาคมให้ตลอดไป เราก็อาจโอนเส้นเขตแดนไปตั้งที่จังหวัด หนึ่งใด กระทรวงมหาดไทยก็จะได้พิจารณาเรื่องนี้ และจะได้เสนอพระราชบัญญัติโอนเส้นเขตแดนต่อไป เพราะฉะนั้นข้อที่สามสมาชิกของอินัน ข้าพเจ้าก็ได้เรียนข้แจงมาแล้ว นอกจากนั้นคิดว่าท่านสมาชิกของเราพิจารณาได้ถามเส้นเขตแดนของจังหวัดว่า จะครบถ้วนหรือไม่ ให้พิจารณาอย่างละเอียดตลอดถ้วนว่า อาจจะมีเหตุอะไรเกิดขึ้น ในข้อนี้ข้าพเจ้ายินดีจะให้ท่านสมาชิกได้ซักถามในทุกสิ่งทุกอย่างว่า เปลี่ยนแปลงไปเพราะเหตุใด ในเรื่องที่กระทรวงมหาดไทย ยอมรับนั้นเห็นว่า ในการเปลี่ยนแปลงเส้นเขตแดนนั้นทางเจ้าหน้าที่ของ กระทรวงมหาดไทย พร้อมด้วยผู้แทน และ ข้าหลวงประจำจังหวัดได้มาพิจารณาเห็นว่า สมควรตามที่ประชาชนเขาวิงวอน คือ ถ้าโอนแล้วจะไปทางอุทัยธานีได้สะดวก ถ้าหากว่าไม่ได้สะดวกแล้วเราจะไม่โอน ถ้าหากว่ามีสะดวกแล้วเราก็จะไม่โอนไป เพราะฉะนั้นทางกระทรวงมหาดไทยก็ได้พิจารณาไปแล้ว คือ ก่อนรับหลักการจะเป็นพระราชบัญญัตินี้ ทางกระทรวงมหาดไทยจะต้องสืบค้นพร้อมด้วยเจ้าหน้าที่ พร้อมด้วยท่านสมาชิกทั้งสองจังหวัด เห็นว่าสมควรแล้ว นอกจากนั้นข้อซึ่งใจอย่างไร ข้าพเจ้ายินดีจะตอบข้อซักถามของท่านสมาชิกผู้ใด

หลักการ มีข้อที่อยากจะถามท่านรัฐมนตรีที่ ๒-๓ ข้อ ข้อที่ ๑ คำบด
เกาะเทโพได้อยู่ในจังหวัดชัยนาทมา และโอนมาอยู่ในจังหวัดอุทัย ชาวเจ้า
เชื่อว่าไม่เกิน ๑ ปี ทำไม้คำบดเหล่านี้ออนในครั้งเดียวกัน เพราะอยู่ใน
คำบดเกาะเทโพด้วยกัน ทำไม้ไม่โอนไปในครั้งนี้ แต่คงให้เห็นว่าที่โอนไป
ต้องมีเหตุชัดของประการใดประการหนึ่งอยู่แล้ว ถึงไม่กล้าจะโอนแต่ในคราว
นั้น คำบดนี้ใครอนุญาตให้ทำไม้มาโอนกันออกชั้นหนึ่ง และโอนไม่ถึง
๑ ปีเท่านั้น นิชอนหง

อีกข้อหนึ่ง การที่โอนคำบดหนึ่งคำบดไปอยู่จังหวัดหนึ่งจังหวัดใด
ก็จะตั้งพิจารณาเป็นอย่างยิ่ง และราษฎรก็ต้องได้รับความพอใจที่จะโอนไป
แต่ความเห็นของผู้แทนราษฎรบอก ว่า ราษฎรประสงค์จะให้โอนไป ยืนยันใน
คำร้อง แต่ไม่บอก ว่าราษฎรเกินกว่าครึ่งและถึงครึ่งหรือไม่ ก็ไม่ปรากฏ
ชัดแจ้ง เพราะฉะนั้นขอให้ท่านรัฐมนตรีแจ้งข้อนี้ให้กระจางจัน และเพียง
แค่นี้ขอว่าครุบาอาจารย์เท่านั้นท่าน ราษฎรเท่านั้นท่านขอโอน นี้ไม่เป็น
ข้อสำคัญ ข้อสำคัญอยู่ที่ท่านราษฎรทั้งหมดเกินกว่าครึ่งหรือไม่ เป็น
ความประสงค์ของราษฎรส่วนมากหรือไม่ ท่านไม่แสดงให้ละเอียด นิชอนหง
และทันในการที่จะโอนนั้น นอกจากจะเป็นความประสงค์ของราษฎรแล้วก็ต้อง
เป็นความประสงค์ของทางราชการ ถ้าไม่สอดคล้องแก่ทางราชการเขาไม่โอนกัน
เขาจะต้องว่าเป็นความสอดคล้องแก่ทางราชการ และในการติดต่อกัน และสอดคล้อง
แก่การปกครอง ข้อท่านระดังหรือเปล่านั้น การแบ่งเขตแดนเราต้องอาศัย
ถ้าแม่น้ำ อาศัยสันเขา ถ้าห้วยดังดังสอง เพราะฉะนั้นในการที่จะแบ่งเขตจะ
ต้องให้เป็นความสอดคล้อง คือเกี่ยวข้องกับสภาพ อาณาเขต การปกครอง มีที่
ตายก็จะต้องได้รับความสอดคล้อง ไม่ใช่ว่าเขาจะโอนไปก็โอนไป
ประเดี๋ยวอา ภยหนักบอกว่าคุณใน ๒ ๓ และโอนกันครั้ง ๑ ๒ ๓ ๔ ๕ ๖ ๗
๗ ๘ ๙ ๑๐ ๑๑ ๑๒ ๑๓ ๑๔ ๑๕ ๑๖ ๑๗ ๑๘ ๑๙ ๒๐ ๒๑ ๒๒ ๒๓ ๒๔ ๒๕ ๒๖ ๒๗ ๒๘ ๒๙ ๓๐
๓๑ ๓๒ ๓๓ ๓๔ ๓๕ ๓๖ ๓๗ ๓๘ ๓๙ ๔๐ ๔๑ ๔๒ ๔๓ ๔๔ ๔๕ ๔๖ ๔๗ ๔๘ ๔๙ ๕๐
๕๑ ๕๒ ๕๓ ๕๔ ๕๕ ๕๖ ๕๗ ๕๘ ๕๙ ๖๐ ๖๑ ๖๒ ๖๓ ๖๔ ๖๕ ๖๖ ๖๗ ๖๘ ๖๙ ๗๐ ๗๑ ๗๒ ๗๓ ๗๔ ๗๕ ๗๖ ๗๗ ๗๘ ๗๙ ๘๐
๘๑ ๘๒ ๘๓ ๘๔ ๘๕ ๘๖ ๘๗ ๘๘ ๘๙ ๙๐ ๙๑ ๙๒ ๙๓ ๙๔ ๙๕ ๙๖ ๙๗ ๙๘ ๙๙ ๑๐๐
๑๐๑ ๑๐๒ ๑๐๓ ๑๐๔ ๑๐๕ ๑๐๖ ๑๐๗ ๑๐๘ ๑๐๙ ๑๑๐ ๑๑๑ ๑๑๒ ๑๑๓ ๑๑๔ ๑๑๕ ๑๑๖ ๑๑๗ ๑๑๘ ๑๑๙ ๑๒๐
๑๒๑ ๑๒๒ ๑๒๓ ๑๒๔ ๑๒๕ ๑๒๖ ๑๒๗ ๑๒๘ ๑๒๙ ๑๓๐ ๑๓๑ ๑๓๒ ๑๓๓ ๑๓๔ ๑๓๕ ๑๓๖ ๑๓๗ ๑๓๘ ๑๓๙ ๑๔๐
๑๔๑ ๑๔๒ ๑๔๓ ๑๔๔ ๑๔๕ ๑๔๖ ๑๔๗ ๑๔๘ ๑๔๙ ๑๕๐ ๑๕๑ ๑๕๒ ๑๕๓ ๑๕๔ ๑๕๕ ๑๕๖ ๑๕๗ ๑๕๘ ๑๕๙ ๑๖๐
๑๖๑ ๑๖๒ ๑๖๓ ๑๖๔ ๑๖๕ ๑๖๖ ๑๖๗ ๑๖๘ ๑๖๙ ๑๗๐ ๑๗๑ ๑๗๒ ๑๗๓ ๑๗๔ ๑๗๕ ๑๗๖ ๑๗๗ ๑๗๘ ๑๗๙ ๑๘๐
๑๘๑ ๑๘๒ ๑๘๓ ๑๘๔ ๑๘๕ ๑๘๖ ๑๘๗ ๑๘๘ ๑๘๙ ๑๙๐ ๑๙๑ ๑๙๒ ๑๙๓ ๑๙๔ ๑๙๕ ๑๙๖ ๑๙๗ ๑๙๘ ๑๙๙ ๒๐๐
๒๐๑ ๒๐๒ ๒๐๓ ๒๐๔ ๒๐๕ ๒๐๖ ๒๐๗ ๒๐๘ ๒๐๙ ๒๑๐ ๒๑๑ ๒๑๒ ๒๑๓ ๒๑๔ ๒๑๕ ๒๑๖ ๒๑๗ ๒๑๘ ๒๑๙ ๒๒๐
๒๒๑ ๒๒๒ ๒๒๓ ๒๒๔ ๒๒๕ ๒๒๖ ๒๒๗ ๒๒๘ ๒๒๙ ๒๓๐ ๒๓๑ ๒๓๒ ๒๓๓ ๒๓๔ ๒๓๕ ๒๓๖ ๒๓๗ ๒๓๘ ๒๓๙ ๒๔๐
๒๔๑ ๒๔๒ ๒๔๓ ๒๔๔ ๒๔๕ ๒๔๖ ๒๔๗ ๒๔๘ ๒๔๙ ๒๕๐ ๒๕๑ ๒๕๒ ๒๕๓ ๒๕๔ ๒๕๕ ๒๕๖ ๒๕๗ ๒๕๘ ๒๕๙ ๒๖๐
๒๖๑ ๒๖๒ ๒๖๓ ๒๖๔ ๒๖๕ ๒๖๖ ๒๖๗ ๒๖๘ ๒๖๙ ๒๗๐ ๒๗๑ ๒๗๒ ๒๗๓ ๒๗๔ ๒๗๕ ๒๗๖ ๒๗๗ ๒๗๘ ๒๗๙ ๒๘๐
๒๘๑ ๒๘๒ ๒๘๓ ๒๘๔ ๒๘๕ ๒๘๖ ๒๘๗ ๒๘๘ ๒๘๙ ๒๙๐ ๒๙๑ ๒๙๒ ๒๙๓ ๒๙๔ ๒๙๕ ๒๙๖ ๒๙๗ ๒๙๘ ๒๙๙ ๓๐๐
๓๐๑ ๓๐๒ ๓๐๓ ๓๐๔ ๓๐๕ ๓๐๖ ๓๐๗ ๓๐๘ ๓๐๙ ๓๑๐ ๓๑๑ ๓๑๒ ๓๑๓ ๓๑๔ ๓๑๕ ๓๑๖ ๓๑๗ ๓๑๘ ๓๑๙ ๓๒๐
๓๒๑ ๓๒๒ ๓๒๓ ๓๒๔ ๓๒๕ ๓๒๖ ๓๒๗ ๓๒๘ ๓๒๙ ๓๓๐ ๓๓๑ ๓๓๒ ๓๓๓ ๓๓๔ ๓๓๕ ๓๓๖ ๓๓๗ ๓๓๘ ๓๓๙ ๓๔๐
๓๔๑ ๓๔๒ ๓๔๓ ๓๔๔ ๓๔๕ ๓๔๖ ๓๔๗ ๓๔๘ ๓๔๙ ๓๕๐ ๓๕๑ ๓๕๒ ๓๕๓ ๓๕๔ ๓๕๕ ๓๕๖ ๓๕๗ ๓๕๘ ๓๕๙ ๓๖๐
๓๖๑ ๓๖๒ ๓๖๓ ๓๖๔ ๓๖๕ ๓๖๖ ๓๖๗ ๓๖๘ ๓๖๙ ๓๗๐ ๓๗๑ ๓๗๒ ๓๗๓ ๓๗๔ ๓๗๕ ๓๗๖ ๓๗๗ ๓๗๘ ๓๗๙ ๓๘๐
๓๘๑ ๓๘๒ ๓๘๓ ๓๘๔ ๓๘๕ ๓๘๖ ๓๘๗ ๓๘๘ ๓๘๙ ๓๙๐ ๓๙๑ ๓๙๒ ๓๙๓ ๓๙๔ ๓๙๕ ๓๙๖ ๓๙๗ ๓๙๘ ๓๙๙ ๔๐๐
๔๐๑ ๔๐๒ ๔๐๓ ๔๐๔ ๔๐๕ ๔๐๖ ๔๐๗ ๔๐๘ ๔๐๙ ๔๑๐ ๔๑๑ ๔๑๒ ๔๑๓ ๔๑๔ ๔๑๕ ๔๑๖ ๔๑๗ ๔๑๘ ๔๑๙ ๔๒๐
๔๒๑ ๔๒๒ ๔๒๓ ๔๒๔ ๔๒๕ ๔๒๖ ๔๒๗ ๔๒๘ ๔๒๙ ๔๓๐ ๔๓๑ ๔๓๒ ๔๓๓ ๔๓๔ ๔๓๕ ๔๓๖ ๔๓๗ ๔๓๘ ๔๓๙ ๔๔๐
๔๔๑ ๔๔๒ ๔๔๓ ๔๔๔ ๔๔๕ ๔๔๖ ๔๔๗ ๔๔๘ ๔๔๙ ๔๕๐ ๔๕๑ ๔๕๒ ๔๕๓ ๔๕๔ ๔๕๕ ๔๕๖ ๔๕๗ ๔๕๘ ๔๕๙ ๔๖๐
๔๖๑ ๔๖๒ ๔๖๓ ๔๖๔ ๔๖๕ ๔๖๖ ๔๖๗ ๔๖๘ ๔๖๙ ๔๗๐ ๔๗๑ ๔๗๒ ๔๗๓ ๔๗๔ ๔๗๕ ๔๗๖ ๔๗๗ ๔๗๘ ๔๗๙ ๔๘๐
๔๘๑ ๔๘๒ ๔๘๓ ๔๘๔ ๔๘๕ ๔๘๖ ๔๘๗ ๔๘๘ ๔๘๙ ๔๙๐ ๔๙๑ ๔๙๒ ๔๙๓ ๔๙๔ ๔๙๕ ๔๙๖ ๔๙๗ ๔๙๘ ๔๙๙ ๕๐๐
๕๐๑ ๕๐๒ ๕๐๓ ๕๐๔ ๕๐๕ ๕๐๖ ๕๐๗ ๕๐๘ ๕๐๙ ๕๑๐ ๕๑๑ ๕๑๒ ๕๑๓ ๕๑๔ ๕๑๕ ๕๑๖ ๕๑๗ ๕๑๘ ๕๑๙ ๕๒๐
๕๒๑ ๕๒๒ ๕๒๓ ๕๒๔ ๕๒๕ ๕๒๖ ๕๒๗ ๕๒๘ ๕๒๙ ๕๓๐ ๕๓๑ ๕๓๒ ๕๓๓ ๕๓๔ ๕๓๕ ๕๓๖ ๕๓๗ ๕๓๘ ๕๓๙ ๕๔๐
๕๔๑ ๕๔๒ ๕๔๓ ๕๔๔ ๕๔๕ ๕๔๖ ๕๔๗ ๕๔๘ ๕๔๙ ๕๕๐ ๕๕๑ ๕๕๒ ๕๕๓ ๕๕๔ ๕๕๕ ๕๕๖ ๕๕๗ ๕๕๘ ๕๕๙ ๕๖๐
๕๖๑ ๕๖๒ ๕๖๓ ๕๖๔ ๕๖๕ ๕๖๖ ๕๖๗ ๕๖๘ ๕๖๙ ๕๗๐ ๕๗๑ ๕๗๒ ๕๗๓ ๕๗๔ ๕๗๕ ๕๗๖ ๕๗๗ ๕๗๘ ๕๗๙ ๕๘๐
๕๘๑ ๕๘๒ ๕๘๓ ๕๘๔ ๕๘๕ ๕๘๖ ๕๘๗ ๕๘๘ ๕๘๙ ๕๙๐ ๕๙๑ ๕๙๒ ๕๙๓ ๕๙๔ ๕๙๕ ๕๙๖ ๕๙๗ ๕๙๘ ๕๙๙ ๖๐๐
๖๐๑ ๖๐๒ ๖๐๓ ๖๐๔ ๖๐๕ ๖๐๖ ๖๐๗ ๖๐๘ ๖๐๙ ๖๑๐ ๖๑๑ ๖๑๒ ๖๑๓ ๖๑๔ ๖๑๕ ๖๑๖ ๖๑๗ ๖๑๘ ๖๑๙ ๖๒๐
๖๒๑ ๖๒๒ ๖๒๓ ๖๒๔ ๖๒๕ ๖๒๖ ๖๒๗ ๖๒๘ ๖๒๙ ๖๓๐ ๖๓๑ ๖๓๒ ๖๓๓ ๖๓๔ ๖๓๕ ๖๓๖ ๖๓๗ ๖๓๘ ๖๓๙ ๖๔๐
๖๔๑ ๖๔๒ ๖๔๓ ๖๔๔ ๖๔๕ ๖๔๖ ๖๔๗ ๖๔๘ ๖๔๙ ๖๕๐ ๖๕๑ ๖๕๒ ๖๕๓ ๖๕๔ ๖๕๕ ๖๕๖ ๖๕๗ ๖๕๘ ๖๕๙ ๖๖๐
๖๖๑ ๖๖๒ ๖๖๓ ๖๖๔ ๖๖๕ ๖๖๖ ๖๖๗ ๖๖๘ ๖๖๙ ๖๗๐ ๖๗๑ ๖๗๒ ๖๗๓ ๖๗๔ ๖๗๕ ๖๗๖ ๖๗๗ ๖๗๘ ๖๗๙ ๖๘๐
๖๘๑ ๖๘๒ ๖๘๓ ๖๘๔ ๖๘๕ ๖๘๖ ๖๘๗ ๖๘๘ ๖๘๙ ๖๙๐ ๖๙๑ ๖๙๒ ๖๙๓ ๖๙๔ ๖๙๕ ๖๙๖ ๖๙๗ ๖๙๘ ๖๙๙ ๗๐๐
๗๐๑ ๗๐๒ ๗๐๓ ๗๐๔ ๗๐๕ ๗๐๖ ๗๐๗ ๗๐๘ ๗๐๙ ๗๑๐ ๗๑๑ ๗๑๒ ๗๑๓ ๗๑๔ ๗๑๕ ๗๑๖ ๗๑๗ ๗๑๘ ๗๑๙ ๗๒๐
๗๒๑ ๗๒๒ ๗๒๓ ๗๒๔ ๗๒๕ ๗๒๖ ๗๒๗ ๗๒๘ ๗๒๙ ๗๓๐ ๗๓๑ ๗๓๒ ๗๓๓ ๗๓๔ ๗๓๕ ๗๓๖ ๗๓๗ ๗๓๘ ๗๓๙ ๗๔๐
๗๔๑ ๗๔๒ ๗๔๓ ๗๔๔ ๗๔๕ ๗๔๖ ๗๔๗ ๗๔๘ ๗๔๙ ๗๕๐ ๗๕๑ ๗๕๒ ๗๕๓ ๗๕๔ ๗๕๕ ๗๕๖ ๗๕๗ ๗๕๘ ๗๕๙ ๗๖๐
๗๖๑ ๗๖๒ ๗๖๓ ๗๖๔ ๗๖๕ ๗๖๖ ๗๖๗ ๗๖๘ ๗๖๙ ๗๗๐ ๗๗๑ ๗๗๒ ๗๗๓ ๗๗๔ ๗๗๕ ๗๗๖ ๗๗๗ ๗๗๘ ๗๗๙ ๗๘๐
๗๘๑ ๗๘๒ ๗๘๓ ๗๘๔ ๗๘๕ ๗๘๖ ๗๘๗ ๗๘๘ ๗๘๙ ๗๙๐ ๗๙๑ ๗๙๒ ๗๙๓ ๗๙๔ ๗๙๕ ๗๙๖ ๗๙๗ ๗๙๘ ๗๙๙ ๘๐๐
๘๐๑ ๘๐๒ ๘๐๓ ๘๐๔ ๘๐๕ ๘๐๖ ๘๐๗ ๘๐๘ ๘๐๙ ๘๑๐ ๘๑๑ ๘๑๒ ๘๑๓ ๘๑๔ ๘๑๕ ๘๑๖ ๘๑๗ ๘๑๘ ๘๑๙ ๘๒๐
๘๒๑ ๘๒๒ ๘๒๓ ๘๒๔ ๘๒๕ ๘๒๖ ๘๒๗ ๘๒๘ ๘๒๙ ๘๓๐ ๘๓๑ ๘๓๒ ๘๓๓ ๘๓๔ ๘๓๕ ๘๓๖ ๘๓๗ ๘๓๘ ๘๓๙ ๘๔๐
๘๔๑ ๘๔๒ ๘๔๓ ๘๔๔ ๘๔๕ ๘๔๖ ๘๔๗ ๘๔๘ ๘๔๙ ๘๕๐ ๘๕๑ ๘๕๒ ๘๕๓ ๘๕๔ ๘๕๕ ๘๕๖ ๘๕๗ ๘๕๘ ๘๕๙ ๘๖๐
๘๖๑ ๘๖๒ ๘๖๓ ๘๖๔ ๘๖๕ ๘๖๖ ๘๖๗ ๘๖๘ ๘๖๙ ๘๗๐ ๘๗๑ ๘๗๒ ๘๗๓ ๘๗๔ ๘๗๕ ๘๗๖ ๘๗๗ ๘๗๘ ๘๗๙ ๘๘๐
๘๘๑ ๘๘๒ ๘๘๓ ๘๘๔ ๘๘๕ ๘๘๖ ๘๘๗ ๘๘๘ ๘๘๙ ๘๙๐ ๘๙๑ ๘๙๒ ๘๙๓ ๘๙๔ ๘๙๕ ๘๙๖ ๘๙๗ ๘๙๘ ๘๙๙ ๙๐๐
๙๐๑ ๙๐๒ ๙๐๓ ๙๐๔ ๙๐๕ ๙๐๖ ๙๐๗ ๙๐๘ ๙๐๙ ๙๑๐ ๙๑๑ ๙๑๒ ๙๑๓ ๙๑๔ ๙๑๕ ๙๑๖ ๙๑๗ ๙๑๘ ๙๑๙ ๙๒๐
๙๒๑ ๙๒๒ ๙๒๓ ๙๒๔ ๙๒๕ ๙๒๖ ๙๒๗ ๙๒๘ ๙๒๙ ๙๓๐ ๙๓๑ ๙๓๒ ๙๓๓ ๙๓๔ ๙๓๕ ๙๓๖ ๙๓๗ ๙๓๘ ๙๓๙ ๙๔๐
๙๔๑ ๙๔๒ ๙๔๓ ๙๔๔ ๙๔๕ ๙๔๖ ๙๔๗ ๙๔๘ ๙๔๙ ๙๕๐ ๙๕๑ ๙๕๒ ๙๕๓ ๙๕๔ ๙๕๕ ๙๕๖ ๙๕๗ ๙๕๘ ๙๕๙ ๙๖๐
๙๖๑ ๙๖๒ ๙๖๓ ๙๖๔ ๙๖๕ ๙๖๖ ๙๖๗ ๙๖๘ ๙๖๙ ๙๗๐ ๙๗๑ ๙๗๒ ๙๗๓ ๙๗๔ ๙๗๕ ๙๗๖ ๙๗๗ ๙๗๘ ๙๗๙ ๙๘๐
๙๘๑ ๙๘๒ ๙๘๓ ๙๘๔ ๙๘๕ ๙๘๖ ๙๘๗ ๙๘๘ ๙๘๙ ๙๙๐ ๙๙๑ ๙๙๒ ๙๙๓ ๙๙๔ ๙๙๕ ๙๙๖ ๙๙๗ ๙๙๘ ๙๙๙ ๑๐๐๐

แล้ว ราษฎรก็คิดว่า มันอยู่ดี โน่นสิ่งนี้ แต่ควรแบ่งเขตเอาออกไปอีก
 & ตำบลเขาอะไรเป็นหลัก หรือท่านชี้แจงแทนตนเอง ซึ่งไม่ต้องบอกแก่การ
 ปกครอง เรื่องนี้ไม่ต้องบอกแก่การปกครองแล้วท่านจะทำอย่างไร เพราะฉะนั้น
 ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จะช่วยเหลือให้ได้หรือไม่ก่อนที่จะรับ
หลักการ ขอให้ท่านชี้แจงในชั้นนี้ให้ละเอียดสักหน่อยหนึ่ง เพราะเหตุว่าเป็น
 การลำบากถึงการโอนตำบลแห่งเดียว เสียเวลา ๕-๖ เดือน ในการโอน
 ตำบล โคราช และอำนาจศาลเปลี่ยนแปลงไปหมด คดีที่เกิดขึ้นในเขตจังหวัดราชสีมา
แล้ว การส่งหมายไปยังฝ่ายศาล ความลำบากก็มีอีกมาก หมายความว่า
 ผู้แทนขอโอนก็ไปอย่างนี้ไซ้ ไม่ได้ ต้องค้างถึงชั้นเขตด้วย เพราะ
 ฉะนั้น ท่านมีอะไรเป็นหลักฐานแล้วหรือยัง ถ้าหากอย่างนี้ข้าพเจ้าจะขอร้องที่
 ประมุขฝ่ายนี้เพื่อรับหลักการ ถ้าหากว่าท่านได้แถลงให้ละเอียดเสียก่อน
ถ้าหากว่าเป็นที่พอใจแล้ว วัตถุประสงค์ที่ประชุมจะรับหลักการก็ได้ ถ้าหากว่าไม่พอใจ
ข้าพเจ้าจะไม่รับหลักการในอันนั้นก็ได้

๑๔.๒๔ น.

พลโท มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย :
 ความเป็นจริงเมื่อนักได้แสดงแก่ท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องทั้งหมดนี้ แล้วท่าน
ต้องการให้กระทรวงมหาดไทยรับรอง ก็ขอรับรองชี้แจงแก่ท่านสมาชิกผู้
 เกี่ยวข้องต่างเหมือนกัน ในเรื่องการพิจารณาในการที่จะวางเส้นเขตแดน ใน
 การวางเขตจังหวัดหรือแบ่งเขตตำบลหรืออำเภอ ในชั้นนี้เราต้องดูแผนที่
เสียก่อนว่าแค่นั้นเพียงไร แล้วดูภูมิประเทศว่าเราแบ่งเขตนั้นเพื่อไม่ให้ตั้ง
 หรือเพื่อมผู้ร้ายหรือคนตายอยู่ในเขตตำบลไหน onal ในเรื่องนี้ก็ของอาชีพคดีสอง
 และต้นหลังเขา หรือในเขตน้ำอะไรเป็นเขตก็ควรจะยุติไว้ได้ ในการ

แบ่งเขตเส้นเขตแดนกตของกตตามัน เฉพาะจังหวัดอุทัยธานี และจังหวัดชัยนาท
 นักเช่นเดียวกัน เพราะว่าเราต้องโอน การที่ท่านสงสัยว่าทำไมเพิ่งมาโอน
 เมื่อเร็ว ๆ นี้ ขอชี้แจงว่า การคมนาคมจังหวัดอุทัยธานีติดต่อกับตำบลเกาะ
 เทโพสะดวกในหมู่บ้านนี้ เมื่ออย่างนี้แล้วประชาชนก็ต้องการติดต่อในทาง
 ในเรื่องการติดต่อเกี่ยวกับการปกครองจะสะดวกหรือไม่สะดวก เกี่ยวกับเจ้าหน้าที่
 ปกครอง ข้าพเจ้าก็ชี้แจงไว้ ในชั้นต้นแล้ว ในเรื่อง การคมนาคมสะดวก
 ประชาชนไปมา เราถือเป็นสิ่งสำคัญด้วยอีกประการหนึ่ง ฉะนั้นกระทรวง
 มหาดไทยก็ได้พิจารณาแล้วว่า สมควรที่จะ โอนเส้นเขตแดนที่เปลี่ยนแปลง
 ในตำบลนี้ไปชนกับตำบลเกาะเทโพ อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานีในได้ ใน
 เรื่องที่ท่านว่าได้เปลี่ยนที่ประชาชนต้องการ ที่จะเปลี่ยนใน ตำบลนี้ ไปชนกับ
 อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี ในเรื่องนั้นก็ชี้แจงแล้วว่าประชาชนต้อง
 การเป็นอย่างนั้น เมื่อต้องการเป็นอย่างนั้นแล้ว เราก็ไม่ทางที่จะแก้ไข
 เบ็ดเตล็ดอย่างไร ต้องให้ความสะดวกแก่เขา นี้ก็มีการคมนาคมไปมา
 สะดวก กระทรวงมหาดไทยได้พิจารณาโดยรอบคอบแล้ว เห็นเป็นการ
 สมควรจึงรับพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้เป็นพระราชบัญญัติต่อไป จึงเสนอมา
 ยังวุฒิสภา

๑๕.๒๖ น.

หลวงประกอบนิติสาร : ข้าพเจ้าได้อ่านหลักการและเหตุผลใน
 ร่างพระราชบัญญัตินี้แล้ว ข้าพเจ้ามีความเห็นว่า ฉะนั้นขอเท็จจริงที่ได้
 อ้างไว้ ในเหตุผลเป็นความจริงทุกประการดังเขียนมา ก็มาจะรับหลักการร่าง
 พระราชบัญญัตินี้ แต่อยู่ในร่างพระราชบัญญัติที่เสนอมานี้ ก็ไม่เป็นที่ชอบ
 กรรณาราชการถ้าผู้แทนหรือเอกสารใด ซึ่งประสงค์ขอเท็จจริงว่าเหตุผลเป็นจริง
 ทุกประการ ทั้งนี้ข้าพเจ้ามิได้ผู้ถูกถ้าผู้แทนใด เห็นแล้วว่าเป็นไม่ชอบ

ความจริงเป็นดังนี้ เพราะฉนั้น เหตุผลที่เขียนมาเป็นเหตุผลของผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติทาง ผู้แทน ข้าพเจ้า ขอถาม ท่าน รัฐมนตรี กระทรวงมหาดไทยว่า ในฐานะที่ท่านมีหน้าที่รับผิดชอบในเรื่องนี้ ท่านจะยืนยันได้หรือไม่ว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏในเหตุผลแห่งพระราชบัญญัตินั้น เป็นจริงทุกประการตามที่เขียนมา ข้าพเจ้าถามเช่นนั้นเพราะว่า ในบันทึกเหตุผลที่แจ้งอยู่ในตัวว่า ราษฎรที่มีในหมู่บ้านมี ๘๘ ครัวเรือน บุคคลที่มีอายุเกิน ๒๐ ปี มี ๑๒๒ คน อายุพ้นการเข้าเรียนมาแล้ว ๓๐ คน ที่ยังอยู่ในการเข้าเรียน ๗๒ คน รวม ๒๒๒ คน ได้พร้อมใจกันเช่นขอรับรองขอโอนไปขึ้นกับตำบลเกาะเทโพ ได้ขอโอนไปอย่างแท้จริงหรือไม่ จำนวนคนที่พร้อมใจกันทุกๆ คน รวม ๒๒๒ คนอย่างแท้จริงหรือไม่ แล้วระยะทางที่จะติดต่อกับจังหวัดใหม่ที่จะโอนมาจังหวัดเก่าที่เขียนไว้ว่าเดินทางชั่วโมง ๓๐ นาที หรือไปทางน้ำสะดวกเท่าไร เป็นความจริงถูกต้องครบถ้วนหรือไม่

พลโท มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย :
 ความที่ท่านสมาชิกผู้แทนได้ซักถามเมื่อก่อนว่า ในเรื่องบันทึกของสภาผู้แทนไม่ส่งมาแต่ในหลักการและเหตุผลที่กล่าวเมื่อก่อน จะเป็นความจริงหรือไม่ในข้อนี้ ทางกระทรวงมหาดไทยเมื่อรับร่างพระราชบัญญัติขอโอนของท่านสมาชิกผู้แทนไปแล้ว กระทรวงก็ต้องเอาไปพิจารณาเสียก่อน ที่ระบอบบอกว่าไม่ชัดซึ้งในการที่จะรับหลักการ เพราะฉนั้นเมื่อเหตุผลพอควรแล้วรัฐบาลจึงได้รับหลักการร่างพระราชบัญญัติ ฉะนั้น ไม่มีปัญหาอะไรที่ท่านสมาชิกผู้แทนได้ซักถามรายละเอียดดังที่เห็นของกัน ก็เป็นความจริงทั้งนั้น เมื่อเช่นกระทรวงมหาดไทยจึงได้รับร่างพระราชบัญญัตินั้นดังที่เห็นแจ้งเมื่อก่อนแล้ว

พระยานุรักษ์กรชน : การที่รัฐบาลเสนอร่างพระราชบัญญัติข้อนี้จึงให้หลายข้อทั้งหมดมาซักทุกกันแล้ว แต่ก็ยังไม่หมดและข้าพเจ้ามีเรื่อง

ที่จะถาม ข้าพเจ้าอยากจะถามว่า หมู่บ้านเกาะเทพโพเป็นหมู่บ้านชั่วคราว หรือเป็นหมู่บ้านที่เป็นหลักแหล่ง เพราะตามบรรพตราชฎรมักอพยพกันเสมอ อพยพครั้งต่อมบ้าง บางที่ไม่ชอบใจก็ย้ายไป เป็นอยู่อย่างนี้ เพราะฉะนั้น ขอทราบว่ามีหมู่บ้านเหล่านี้เป็นชั่วคราว เป็นกระตอมอยู่หรือว่าอยู่อย่างถาวร มีบ้านเรือน มีหลักฐานมาช้านานเท่าไรแล้วก็ได้ของขอทราบ

พลโท มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย :
ความเป็นจริงอย่างนั้นก็ไม่น่าจะเป็นปัญหาอะไร คนที่มาอยู่ชั่วคราว ไม่เป็น
หลักแหล่งถาวรไม่ถือว่าไม่ควรอยู่ที่นั่น ควรจะอนุญาตก่อน คงจะไม่เป็นเครื่อง
เดือดร้อนสำหรับคนชั่วคราว ที่เดือดร้อนคงจะเป็นคนอยู่ประจำนาน ๆ ที่การ
คมนาคมไม่สะดวก เป็นการเดือดร้อนที่จะไปติดต่อกับตำบล อำเภอที่ใกล้เคียง
เป็นประโยชน์คิดว่าที่จะเดินทางตั้ง ๒ วัน แทนที่จะเดินทาง ๒-๓ ชั่วโมง
เพราะฉะนั้นไม่เกี่ยวกับคนที่เป็นหลักแหล่ง ความเดือดร้อนก็มีเฉพาะแต่ผู้ที่
อยู่เป็นประจำ

นายวราภ ห่มคมเจ้าพระปวิชา กมลาคัน : เรื่องเปลี่ยนแปลงต่างๆ
กระผมเห็นว่า คือไปกระทรวงมหาดไทยควรจะต้องเรื่องเปลี่ยนแปลงเองจะได้
หรือไม่ได้ ขอให้ท่านรัฐมนตรีตอบให้ทราบด้วย

พลโท มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย :
ในเรื่องนี้ก็ได้ชี้แจงต่อท่านสมาชิกคนแรกแล้วว่า ทางกระทรวงมหาดไทย
ได้จัดการดำเนินการอยู่แล้ว ในการที่จะเปลี่ยนแปลงนั้นขอตนเห็นให้เหมาะสมกับ
ทางคมนาคม หรือถ้าไม่เปลี่ยนแปลงก็ต้องคิดทางคมนาคมให้เหมาะสมกับการ
ปกครอง ได้ชี้แจงกับท่านสมาชิกคนแรกนั้นแล้ว ตอบสมาชิกที่หนึ่งก็คงจะไม่
ขัดข้อง

พระยาอำมาตย์ตรี : ท่านรัฐมนตรียังไม่ได้อธิบายตรงคำถาม
ของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าถามว่าราษฎรที่โอนมา มีจำนวนเท่าไร คนที่ขอรังให้

โอนไปมีจำนวนเท่าไร ยังไม่ได้ตอบ ตอบเฉพาะผู้ที่โอนไปอยู่ที่ชยันนี้ แต่
จำนวนราษฎรที่ยื่นคำร้องมีเท่าไร ข้าพเจ้าขอทราบ ไม่ได้เตรียมมากที่ตอบ
วันหลังได้ จะต้องดูจำนวนราษฎรมาก ไม่ใช่ดูจำนวนที่ขอร้องขอมา อีก
ข้อหนึ่งการคมนาคม ที่อ้างว่าการคมนาคมขึ้น ข้าพเจ้าเกิดตั้งแต่เด็กจนโต
หนทางไปชยันนทอย่างช้าวันเดียว แต่จะไปอยู่ที่ชยันนี้ ถ้าไปทางเรืออาจจะ
วันเดียวกลับก็ได้ อาจจะช้ากว่าอยู่ที่ชยันนี้ แต่ช้าเพราะเหตุผลอะไร นี่อีก
ข้อหนึ่งท่านไม่ตอบ ซึ่งข้าพเจ้าสงสัยว่า ข้อเท็จจริงมีหมู่บ้านที่จะต้องฝังแม่น้ำ
ไซหรือไม่ หรืออยู่ฝั่งเดียวกัน ถ้าอยู่คนจะฝังแม่น้ำเป็นเขตแดนถูกต้องโดย
อาศัยหลักแม่น้ำเป็นหลักในการคมนาคม และท่านก็ยังไม่ได้ชี้แจง เพราะ
ฉันทขอให้ท่านชี้แจงให้ละเอียด อยู่ฝั่งเดียวกันหรืออยู่ฝั่งโน้น เพราะตำบล
เกาะเทโพอยู่ฝั่งแม่น้ำชยันนท แต่เหตุผลอะไรจึงมาขอโอนเช่นนี้

พลโท มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย :

ตามที่ท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องอยากทราบว่ามีจำนวนประชาชนหรือราษฎร ที่อยู่
นี้มีจำนวนเท่าไร ที่ขอร้องให้ โอนถิ่นเขตแดนไปเพื่อ ชนกับจังหวัดที่อยู่
นั้น ตัวเลขรายละเอียดไม่ได้เอามา เพราะไม่ทราบว่าจะมีการ ชักถาม
เพราะมีเหตุผลแล้วว่ามี ๔-๕ ครัวเรือน แล้วมีราษฎรละเอียดอายุเกิน ๒๑ ปี
มี ๑ ๒ ๒ คน คนมีอายุพ้นการศึกษาแล้ว แล้วนอกจากนี้ผู้แทนราษฎรก็
รับรองอยู่แล้ว ซึ่งเขาเป็นผู้แทนจังหวัดอื่น เขาเห็นว่าเป็นการเหมาะสมที่
จะโอนไปอยู่ที่นั่น

ในข้อที่ ๒ ที่ท่านสงสัยว่าในเรื่องเขตแดนเราควรตั้งถ่าน้ำ คือให้
เหมาะสม คือใช้เขตแดนถ่าน้ำเป็นเกณฑ์ ชนเราคืออย่างนั้นเป็นเรื่อง
ตั้งวงแก่การปกครอง แต่ว่าถนัดใจในการติดต่อถ่าน้ำ ข้าพเจ้าอยากจะยก
ตัวอย่างอย่างข้าพเจ้าเองเคยสมัครเป็นผู้แทน ตำบลราชบุรี ณะหน่วยลงคะแนน

ราชบูรณะคนริมฝั่งเดินไม่ได้ ๒ ขวโมงจึงตั้งได้ หนึ่งดวงแก่การ
 ปกครองเหมือนกัน แต่พูดถึงการคมนาคมหรือการติดต่อเจ้าหน้าที่เป็นการ
 จำบากแก่ประชาชน แต่ว่าในการปกครองก็เรียบร้อยดี เพราะแบ่งเส้น
 เขตแดนใหม่เขตอันเหมาะสมควร จึงเป็นเรื่องที่เป็นปัญหาอยู่อย่างนี้ ฉะนั้น
 ท่านผู้เกี่ยวข้องมีข้อสงสัยอย่างนี้ ในเรื่องจำบากตาม หากว่าเป็นการสะดวก
 ในการไปมาในการปกครองท้องถิ่น แต่ถ้าหากว่าเป็นการสะดวกแก่การไปมา
 ในการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ปกครองท้องถิ่น เราอาจหาเส้นเขตแดนใหม่โดย
 ให้เหมาะสมควร และเอาผู้ที่ยอมรับมาติดต่อกับอำเภออะไรต่างๆ ที่ยอมรับมาก
 อาจทำได้เหมือนกัน เช่นอย่างตำบลเกาะเทโพที่ท่านสงสัยอยู่นั้น

๑๔.๓๖ H.

หลวงชำนาญสูตร : ในเรื่องตามที่ได้นำมาถามที่ประชุมเคยรับได้
 ตามมาถึง ๒ ครั้งว่า หมู่ที่ ๕ ตำบลศิลาदान อยู่ทางฝั่งขวาหรือฝั่งซ้ายของ
 แม่น้ำเจ้าพระยา ท่านรัฐมนตรียังไม่ได้ออก ข้าพเจ้าตั้งฉายาท่านจะทราบ
 หรือไม่ทราบ หรือว่าท่านไม่ทราบ ข้าพเจ้าเคยรับราชการประจำอยู่ที่
 ปากน้ำโพถึงยี่สิบห้าปี เกาะเทโพ ข้าพเจ้าตั้งฉายาออกชื่อหนึ่งว่า
 เดินทางจากเกาะเทโพไปอยู่ที่ธานี ที่ท่านบอกได้ว่ามีการคมนาคมดี ฉะนั้น
 ข้าพเจ้าก็คิดว่าถนนทางเดินจากเกาะเทโพไปจังหวัดคือที่ธานี มีทางอยู่แต่คง
 ประมาณ ๒๐ มี เป็นถนนอยู่แล้ว ที่ท่านบอกว่าการคมนาคมสะดวกขึ้น
 ในทางถนนนี้ ข้าพเจ้าตั้งฉายาจะได้หลายชื่อไว้แต่คงชื่อนี้แล้ว คือว่า
 คงใช้ถนนเดิม ราวคอกกรรทหรือแฉ่งพิศ หรือใช้ถนนใหญ่ให้สะดวกขึ้น เพราะ
 ก่อนโดยที่ถนนเป็นเวดนานมาก ข้าพเจ้าย้ายมากรุงเทพฯ ประมาณ ๑๐
 กว่าปี ถนนดินเขตรั้งสุดท้ายก็เป็นดิน วิทยาลัยที่เดินอยู่อย่างนี้ ข้าพเจ้าไป

หัตถ์การ ควรจะตั้งกรรมการอย่างท่านสมาชิกว่า คือ ตั้งกรรมการ
วิสามัญชั้กฟอกเดี๋ยวก่อนแล้วจึงจะรับหัตถ์การ

ประธานวุฒิสภา : มีผู้เสนอให้ตั้งกรรมการไปพิจารณาก่อน
รับหัตถ์การ มีผู้ใดเห็นเป็นอย่างไ้ใหม่ในเรื่องนี้ ซึ่งควรจะรับหัตถ์การมา
พิจารณา มีสมาชิกต้องท่านแสดงความคิดเห็นว่า ควรจะตั้งกรรมการไป
พิจารณาก่อนรับหัตถ์การ ถ้าผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่น คือ เห็นว่าไม่จำเป็น
ก็ข้งตั้ง

ไม่มีสมาชิกผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่น

พลโท มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย :

ตามที่ท่านสมาชิกผู้ม้เกียรติ เห็นว่าควรจะได้ตั้งกรรมการพิจารณา
เดี๋ยวก่อน เพื่จะรับหัตถ์การในเรื่องนี้ แต่จะตั้งไปอย่างไรก็มีเหตุผลได้
ชี้แจงไปอย่างนี้ และเขาได้ตกลงกันเรียบร้อยแล้วทั้งประชาชน เจ้าหน้าที และ
รัฐบาลด้วย ท่านก็ข้งของใจว่าจะเป็นอย่างไ้ ถ้าอย่างนั้นก็คล้ายกับว่าจะ
ไม่เชื่อเจ้าหน้าที และ ทางสมาชิกและผู้แทนที่ ขอเสนอญัตติกฎหมายมา
และท่านข้าหลวงประจำจังหวัด และไม่เชื่อทางข้าหลวงประจำจังหวัด คล้ายๆ
ว่าทำเช่นนั้นไม่มีเหตุผล ไม่มีหลักฐาน ข้าพเจ้าจึงได้ขอให้ท่านสมาชิกผู้
ม้เกียรติได้ตั้งกรั้การรองคู้้กที่ว่าจะได้ควรพิจารณาไปในทางไหน

ประธานวุฒิสภา : ถ้อยตามที่มีสมาชิกได้ร้องขอ ๒ ท่าน และ
รัฐมนตรีมหาดไทยได้ ข้แจงบอกว่าให้พิจารณาคู่้ในเรื่งนี้ว่า จำเป็นต้องตั้ง
กรรมการไปพิจารณาก่อนรับหัตถ์การก็เดี๋ยวหรือ หนักก็ไม่มีผู้ใดอภิปราย
อีก ถ้าไม่มีผู้ใดอภิปรายก็ม้ทางเดี๋ยว คือ ต้องข้อมติจากที่ประชุม

พระยาสุรวิสารวาจา : ข้าพเจ้าได้ฟังท่านรัฐมนตรีมหาดไทย
กล่าวเมื่อคร้กนี้แล้วกรั้ตั้งว่าทรงเห็น ด้งานไม่เชื่อว่าไม่เชื่อเจ้าหน้าที แต่
ญูญากจะได้โอกาสฟังท่านเองในการที่ขอให้ ตั้งกรรมการไปพิจารณาคู้้

เพื่อให้เจ้าหน้าที่มาชี้แจง และเกรงว่าคงจะไม่ชำนาญอะไรนัก และเมื่อรับ
หลักการ แล้วก็พิจารณาว่าระ ๒-๓ ที่เคยมี ไม่ใช่จะมีเจตนาอย่างอื่น
ยกยากจะให้กรรมการได้ฟังด้วยก็หนึ่ง ไม่ใช่เป็นว่าหัดบิณฑบาตพึ่งเท่านั้น มี
ความต้องการอย่างนั้นเท่านั้นเอง

พลโท มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย :
ตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้กล่าวเมื่อก่อนก็ได้ ทางรัฐบาลก็ไม่ขัดข้อง
อะไร แต่จะให้มีการพิจารณาก่อนรับหลักการ เจ้าหน้าที่มาชี้แจงกัน
อย่างช้าๆ ในชั้นกรรมาธิการอีกเช่นเดียวกัน เพราะฉนั้นการรับหลักการ
ไปแล้ว พิจารณาในวาระ ๒ ก็เรียกเจ้าหน้าที่มาชี้แจงได้ และเจ้าหน้าที่
ทั้งมาเพื่อพิจารณาพระราชบัญญัติ ทางกระทรวงมหาดไทยก็ต้องส่งมาอีก
เหมือนกัน จะเป็นกรรมาธิการไป เหตุผลก็เช่นเดียวกัน แต่ก็เป็นสิทธิ
ของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทำอย่างไรก็ได้ไม่ขัดข้องอะไร

พระยาสุริยานุวงศ์ประวัติ : พระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่ครบ
อะไรก็ให้เจ้าเป็นที่จะต้องรับร่างออกพระราชบัญญัติ ทขอให้ตั้งกรรมาธิการ
ไปพิจารณาแยกกันเพื่อจะได้ชี้แจงได้โดยง่าย จะได้ขอแผนอะไรมาพิจารณา
ให้ถนัดเหมือนอย่างท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้กล่าวมาแล้ว เพราะฉนั้นการท
ขอให้ทำอย่างนี้ ก็เพื่อความรอบคอบ และ อีก ประการ หนึ่งท่าน รัฐมนตรี
มหาดไทยก็ไม่ได้รับรองยืนยันสักอย่างเดียว แล้วจะให้สมาชิกในชั้นรับ
หลักการได้อย่างไร ขอฟังเจ้าหน้าที่ให้ตั้งกรรมาธิการไปพิจารณาอีกก็
ชยอยู่แล้ว

พลโท มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย :
ท่านสมาชิกบอกว่าข้าพเจ้าไม่ได้รับรอง ข้าพเจ้าก็พูดอยู่เรื่อยว่าข้าพเจ้า
รับรองว่าควรจะเป็นอย่างไรแต่ก็เป็นผู้ร้องทุกข์ของแล้ว post ตำแหน่งก็ยังมีออกอย่าง
นั้นผิด ก็แต่แต่ท่านถ้าดูยากจะให้มันงานคำมากไปอีก

พระมณฑลวิมลศาสตร์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม :

ตามที่ท่านสมาชิกผู้ มีเกียรติหลายท่านได้เสนอให้ คังกรมาชิกการ พิจารณา
 ก่อนรับหลักการ เพราะความรอบคอบก็อาจจะ เป็นเจตนาดีของท่าน แต่
 ข้าพเจ้าเห็น ไปในแง่ดีสำหรับความสามัคคี ระหว่างรัฐสภาทั้งสองนี้ คือตาม
 ขวรมติแล้วเราอาจจะเห็นพื้นฐานกัน ในทางสุจริตเรียบร้อย นอกจากจะมี
 อะไร มาดื้อให้ เห็นไป ในทางที่ เขา ทำมาแต่หมิ่นนบพรองไม่เรียบร้อย เราก็ มา
 สอบสวนทวนกันอีก แต่เรื่องนี้ถ้าถามแทน สมาชิกของจังหวัดที่มีส่วนได้เสีย
 ทั้งสองจังหวัดเขาก็ได้ไปตรวจดูสถานที่ ได้ ไป สอบถาม ราษฎรพร้อมทั้ง
 เจ้าหน้าที่ ของ รัฐมาด คือ ข้าหลวงประจำ จังหวัด และ เจ้าหน้าที่ ของ กรม
 มหาดไทยและในชั้นที่พิจารณาในสภาผู้แทน ผู้แทนหลายจังหวัดด้วยกันเขา
 ก็ได้พิจารณาเหมือนกันในเรื่องนี้ เขาก็ได้สนใจทั้งคังกรมาชิกการพิจารณา
 กันอีก เรื่อง ก็ ได้ ทำมาถึงขั้น นี้แล้วท่านผู้ มีเกียรติทั้งหลาย เห็นว่าเป็นข้อ
 บกพรอง ข้าพเจ้าก็เห็นด้วยที่จะทบทวนกันอีกแต่คล้าย ๆ ไม่เชื่อแล้วเรา
 จะทำอย่างไรได้ งานของประเทศทุกสิ่งทุกอย่างก็ต้องการให้รวดเร็ว ถ้า
 หาก ว่าช้ามาถ่วงเดือยขึ้นมาว่า สงสัยแล้ว จะเสร็จไม่ได้ อย่่างไร กฎหมายฉบับ
 หนึ่ง ๆ จะกินเวลานาน หรือว่าท่านไม่พอใจท่านก็อาจจะวินิจฉัยอะไรต่าง ๆ นี้
 ข้าพเจ้าเห็นว่าต่าง ประเทศเช่นอย่างอังกฤษ มีสภาสูงเขาไม่ เกี่ยวข้อง กับเรื่อง
 ที่ เกี่ยว กับราษฎรโดยตรง เช่น ข้าพเจ้าไม่เคย เห็นว่าเขาเอาใจ ได้มาก
 อย่่างน่เลย

พระยาพรวิสารวาจา : เสร็จใหม่คำถามเขาใจผิดกัน คือว่าที่จำตั้งมานั้น
 คังกรมาชิกการไป ไม่ใช่ว่าเราจะลบหลู่ถูกดูหมิ่นเห็นของสภาผู้แทนอย่างใด
 สภาผู้แทนก็มีหน้าที่พิจารณาโดยถ่องแท้ตามความสุจริตของเขา เราก็มั่นหน้า
 เช่นนั้น ในเมื่อมีเงินออกมาอย่างนั้น ถ้าเช่นนั้นพระราชบัญญัติไม่ต้องการ
 อะไรกัน ก็ตกลงกันไปเลย เราต้องฟังด้วยหูด้วยตาของเราเอง คืออย่าง

ที่ท่านรัฐมนตรีว่า แต่ข้าพเจ้าเชื่อแน่ว่าเมื่อฟังแล้วเขาคงจะรับรอง ไม่
ไรเขาจะไปทำอย่างที่ท่านว่าแต่ไม่ถูกต้องอะไรอย่างนั้น ข้าพเจ้าว่าเราเป็น
ผู้ใหญ่กันพอแล้ว ที่จะไปทำสิ่งเหล่านั้น ไม่ต้องการให้เรามาผิดใจกันเสีย
อ้างกันทำอะไรหละหลวม เมื่อเขาว่าอย่างนั้นก็อยากจะฟังเจ้าหน้าที่อย่าง
ท่านรัฐมนตรีว่าเท่านั้นเอง และเชื่อแน่ว่าไม่ขัดยาวอะไรนัก และจะพูดถึง
อ้างมาซึ่งเกิด ถ้อยคำที่ท่านบอกอ้างไม่จริงอะไร คือกฎหมายนั้นไม่จนถึงเขา
ถ้ายังไม่ถึงเขา ก็รับรองว่าถ้าถึงเขาแล้วพระราชบัญญัติทุกพระราชบัญญัติ

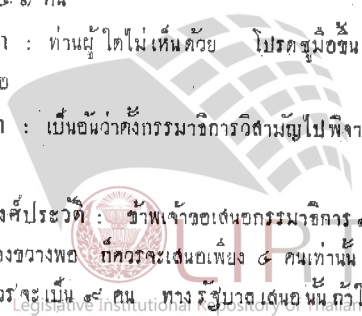
ประธานวุฒิสภา : เมื่อไม่มีผู้ใดอภิปรายต่อไป ข้าพเจ้าขอเสนอ
ให้ลงมติ ตามที่สมาชิก ๒ ท่าน และท่านผู้หนึ่งสนับสนุนจะให้มีการ
พิจารณารื้อฟื้นการตามข้อบังคับข้อ ๘๘ ก็ ขอบที่สภาจะ
ทำได้ เมื่อไม่มีผู้ใดอภิปรายก็จะได้ลงมติ คือ จะถามว่าผู้ที่เห็นว่าการ
จะตั้งกรรมาธิการไปตามความในมาตรา ๘๘ นี้ไปพิจารณาก่อนหรือหลังการ
หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าการจะตั้งกรรมาธิการไป ตามที่สมาชิก เสนอ
โปรดอนุมัติ

มีสมาชิกยกมือ ๕ คน

ประธานวุฒิสภา : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดอนุมัติ
ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานวุฒิสภา : เห็นว่าตั้งกรรมาธิการพิจารณารื้อฟื้นการ
จำนวนกี่คน

พระยาสุรยานวงศประวัติน : ข้าพเจ้าขอเสนอกรรมาธิการ ๘ คน
แต่ถ้าเมื่อรัฐบาลใจกว้างขวางพอ ก็ควรจะเสนอเพียง ๔ คนเท่านั้น แต่
ว่ากรรมาธิการทั้งหมดควรจะเป็น ๘ คน ทางรัฐบาลเสนอให้ ๔ คน
ก็กว้างขวางก็คงเสนอเพียง ๔ คน

ประธานวุฒิสภา : จำนวนคนก่อน มีผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่
ไม่มีสมาชิกเห็นเป็นอย่างอื่น

ประธานวุฒิสภา : เมื่อไม่มีผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่น ถือว่าที่ประชุม
อนุมัติให้มีกรรมการวิสามัญจำนวน ๘ คน

พลโทมังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย :
รัฐบาลไม่เสนอ ถ้าท่านสมาชิกสงสัยเชิญเจ้าหน้าที่ไปซักถามได้

นายจรินทร์ กลุณณภักดี : ข้าพเจ้าขอเสนอหม่อมเจ้าพรปรีชา
กมลาศน์

มีสมาชิกรับรอง

นาวาเอก หม่อมเจ้าพรปรีชา กมลาศน์ : ข้าพเจ้าขอเสนอ
พระยาสุริยานวงศ์ประวัติ

มีสมาชิกรับรอง

พระชัยปัญญา : ข้าพเจ้าขอเสนอพระยาอาณาจักรบริบาล

มีสมาชิกรับรอง

พระยาสุริยานวงศ์ประวัติ : ข้าพเจ้าขอเสนอพระยาศรีวิเชียรจจา

พระยาศรีวิเชียรจจา : ข้าพเจ้าขอถอน เพราะไม่มีใครมีความรู้

พลตรี พระยาวิบูลย์ยุทธเวท : ข้าพเจ้าขอเสนอหลวงรัตนสุต

มีสมาชิกรับรอง

พระยาสาริกพงศ์ธรรมพิลาส : ข้าพเจ้าขอเสนอพระยานายกมนตรี

มีสมาชิกรับรอง

พระยาอรธการิย์นิพนธ์ : ข้าพเจ้าขอเสนอพระตำครบุรีรักษ์

มีสมาชิกรับรอง

พันเอก พระยาสุรพันธ์เสนี : ข้าพเจ้าขอเสนอหลวงประกอบ

หลวงประภคณบดีสาร : ข้าพเจ้าขอถอนและขอเสนอพระยาจินตาวรักษ์
มีตมาชิกรับรอง

พระยาสุริยานุวงศ์ประวัติ : ข้าพเจ้าขอเสนอพระยาอรุณการักษ์นิพนธ์

พระยาอรุณการักษ์นิพนธ์ : ข้าพเจ้าขอถอน เพราะไม่มีความรู้

หลวงชลาบุสสร : ข้าพเจ้าขอเสนอพระยาประชาศรียศรเดช

มีตมาชิกรับรอง

พลโท พระยาอภัยสงคราม : ข้าพเจ้าขอเสนอ หม่อมเจ้าตฤณคดีเดช

ชยางกูร

มีตมาชิกรับรอง

ประธานวุฒิสภา : กรบ ๘๘ คนแล้ว ขอให้ได้อาชิการอ่านให้ฟัง

เล็กน้อย

เลขานุการรัฐสภา : รายชื่อท่านกรรมาชิการมีดังนี้

๑. นาฉาเอก หม่อมเจ้าพรปรีชา กมตาคัน
๒. พระยาสุริยานุวงศ์ประวัติ
๓. พระยาอาณาจักกรมวิบาล
๔. หลวงชลาบุสสร
๕. พระยานายกกรมชน
๖. พระตำครบูรานุรักษ์
๗. พระยาจินตาวรักษ์
๘. พระยาประชาศรียศรเดช
๙. หม่อมเจ้าตฤณคดีเดช ชยางกูร

ประธานวุฒิสภา : จะมีผู้ใดเสนอชื่อไปหรือไม่
ไม่มีผู้ใดเสนอ

ประธานวุฒิสภา : เมื่อไม่มีผู้ใดเสนอชื่อไป ข้าพเจ้าถือว่า

ประชุมพิจารณาตามข้อที่ ๑ ตามที่ได้อ่านตามนี้แล้ว เมื่อไม่มีผู้ใดเสนอเป็นเหตุว่า
 ตกลงตามนี้ เรื่องตั้งกรรมการวิสามัญไปพิจารณาก่อนรับหลักการตาม
 ข้อบังคับข้อ ๓๙ เดิมแล้ว จะตั้งขึ้นตามระเบียบวาระต่อไป ต่อไป
 ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง
 (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งผู้ร่างผู้แทนลงมติให้ใช้ได้แล้ว

บันทึก

เรื่อง การพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธี
 พิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งผู้ร่างผู้แทน
 พิจารณาเสร็จแล้ว

ในการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมาย
 วิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ ของนายเดวิด ยีศรีวงกร
 ณอยุธยา ศ.ศ. (บุรีรัมย์) ที่ประชุมสภาผู้แทนได้ลงมติรับหลักการแห่งร่าง
 พระราชบัญญัติ ฉบับนี้ ในคราวประชุม สภาผู้แทน ครั้งที่ ๑๖/๒๕๕๒
 (สามัญ) ชุดที่ ๑ วันพฤหัสบดีที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๒ และตั้งกรรมการ
 วิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา คณะกรรมการได้พิจารณาเสร็จแล้ว
 เสนอต่อสภาผู้แทนพิจารณาในวาระที่ ๒ และที่ ๓

ในคราวประชุมสภาผู้แทนครั้งที่ ๑๗/๒๕๕๒ (สามัญ) ชุดที่ ๑
 วันพฤหัสบดีที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๒ ที่ประชุมสภาผู้แทนได้พิจารณา
 วาระที่ ๒ และที่ ๓ แล้ว ในที่สุดได้ลงมติให้ใช้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
 ได้ และให้เสนอคุณสมบัติเพื่อพิจารณาก่อนไปตามรัฐธรรมนูญ
 อนึ่ง คณะกรรมการได้ตั้งข้อสังเกตไว้ดังต่อไปนี้

การให้ อำนาจ หัวหน้าแผนก พิจารณานุญาตให้ เบียดเสีย เอกสาร อัน
เป็นราชการลับ ถ้าหากปราศจากกฎเกณฑ์ อาจเสียหายแก่ราชการแผ่นดิน
ฉนั้น หากรัฐบาตจะได้วางกฎเกณฑ์ในทางปฏิบัติไว้ในกรณี

๑. ถ้าเป็น หัวหน้าแผนกที่มี บังคับ มีอำนาจพิจารณาขออนุญาตเป็น เอกเทศ
ควรได้พิจารณาอนุญาตเพียงใด

๒. ชนิด ความหนักเบาของ ความลับใน ความจำ มุคต ชั้นไหน
ควรเบียดเสียได้เพียงใด

ก็จะ เป็นการรักษาประ โยชน์ของราชการ และ ให้ความสงบแก่
ประชาชนคชน

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติแก้ไข
เพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง

(ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๒

หลักการ

เพื่อแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งให้เป็นการ
เหมาะสม

เหตุผล

ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาตรา ๑๕๓(๓) ที่
แก้ไขไม่ได้ก็ผิดแปลกไปจากเดิมมาก เพียงแต่เพิ่มเติมหัวหน้าแผนกชน

เท่านั้นเอง การที่เพิ่มเติมหัวหน้าแผนกนี้ เพื่อให้ เกิดความ ผ่องแผ้ว แก่ศาล
จังหวัดในการพิจารณาให้รวดเร็วอย่างหนึ่ง และให้การบริหารราชการตาม
อำเภอไม่เกิดการขัดข้องอย่างหนึ่ง โดยข้อเท็จจริงปรากฏว่าเอกอัครราชทูตต่าง ๆ
ของทางราชการท้องถิ่นเป็นคดีต่าง ๆ ทั้งทางแพ่งและอาญาที่เกิดขึ้นตามท้องถิ่น
คณะกรรมการอำเภอได้ตั้งสำรับความไว้เมื่อคดีเกิดขึ้นถึง โรงศาล ใจที่จำเลย
ได้อ้างเป็นพยาน คณะกรรมการอำเภอจะคดีจำเนียรรับรองว่าถูกต้องแล้วจึง
มาศาลไม่ได้ เพราะกฎหมายไม่ให้อำนาจจึงต้องตั้งสำรับความทั้งเล่มมา
ศาลเก็บรักษาไว้จนคดีเรื่องนั้น ๆ เสร็จสิ้นจึงส่งคืน ในระหว่างที่คณะกรรมการ
อำเภอส่งคืนมานั้น ก็ต้องทำสำรับความขึ้นใหม่เป็นการสิ้นเปลืองโดยใช้เหตุ
ฉนั้นควรให้ นาย อำเภอ หรือผู้รักษาการแทน รับรอง จำเนียร เอกอัคร ทูตเป็นการ
เพียงพอแล้ว เหตุผลนอกจากนั้นจะได้มีปราชัยในสภา

พระมกุฎราชกุมารี วิมลมาลี วัชรวิภากรัถวิกรมราชกุมารี :

ร่าง พระราชบัญญัติ เป็นของผู้ แทนราษฎร จังหวัดบุรีรัมย์ ก็ในเรื่องที่จะ
พิจารณา ๒ ข้อ คือ ๑. การ ข้างเอกอัคร ซึ่งอยู่ใน ความครอบครอง ของ
ราชการเป็นพยานนั้น ตามกฎหมายเดิมนี้จะต้องได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรี
หรือหัวหน้ากรมกองจึงจะนำมาขึ้นต่อศาลได้ข้อหนึ่ง การคดีจำเนียรเอกอัครทว่า
นำมาขึ้นต่อศาลแทนตนเอกอัครนั้น ก็จำเนียรที่รับรองได้ตามกฎหมายนี้ก็ได้
แก่บุคคลที่กล่าวแล้ว คือ รัฐมนตรี หรือหัวหน้ากรมกองตาม กฎหมายฉบับนี้
ทางฝ่ายผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติ เห็นว่ากระทำให้การพิจารณาของศาลล่าช้า
อยู่บ้าง เพราะจำเนียรของราชการ ซึ่งอยู่กับนายอำเภอ นั้น นายอำเภอ
ไม่สามารถจะมาขึ้นต่อศาลได้ หรือรับรองจำเนียรได้ จึงเตรียม ให้ ขยายแก้
กฎหมายได้ โดยหวังว่าให้นายอำเภอขึ้นม่ออำนาจ จึงได้แก้. ติบุคคลนอก
กฎหมายซึ่งมีสิทธิที่จะส่งเอกอัครหรือคดีจำเนียรได้ตามกฎหมายนั้น คือ นอกจาก
รัฐมนตรีหัวหน้ากรมกองแล้ว มีหัวหน้าแผนกและผู้ทำการแทนในตำแหน่งนั้นๆ

สำหรับบัณฑิตที่หาญพิพากษาแทนในตำแหน่งนั้น ๆ ก็มีความดีอยู่แล้ว ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งหัวหน้าแผนกนั้นได้เพิ่มขึ้นใหม่ ความจริงที่ตนราษฎรได้เห็นมานาน เมื่อรัฐบาลได้รับมาพิจารณาก็ไม่ขอขัดข้อง แต่การแก้ไขในกรมหลวงได้แต่ทางเดียวบ้าง คุยว่ากฎหมายเดิมซึ่งเขาควได้แต่เพียงรัฐมนตรี หรือหัวหน้ากรมกอง ให้มีสิทธิที่จะยื่น เอกสารหรือวิธีซึ่งจำแนกได้ ก็เกี่ยวกับความไว้วางใจของทางราชการ สำหรับบุคคลเหล่านั้น เ็นว่าจะเพิ่มความไว้วางใจให้แก่หัวหน้าแผนกราชการ อาจจะมีเอกสารบางชนิดที่ทางราชการ อาจจะไม่ไว้วางใจให้บุคคลผู้นั้นมีสิทธิ อย่างเช่น รัฐมนตรีหรือหัวหน้ากรมกอง ในเรื่องนั้นทางที่จะแก้ไขได้โดยแก้ไขแต่ไขกฎหมายตามร่าง ซึ่งมีเห็นมานาน ทางรัฐบาล จะได้อ่างระเบียบเป็นการภายใน ทางราชการ ดำริเห็นว่า ข้าราชการ หัวหน้า แผนกนั้น ในกรณี ที่เพื่อประโยชน์แก่ทางราชการจริงๆ แล้วอาจจะจำกัด จะต้องได้รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชา เห็นชอบไปเสียก่อน จึงจะทำหน้าที่ได้ นี้เกี่ยวกับการปรับปรุงภายใน เพื่อให้เป็นการคดขยงของกฎหมายที่แก้ไขใหม่ เมื่อทำเช่นนั้นแล้ว ก็จะได้ประโยชน์ทั้งสองทาง คือว่าเกี่ยวกับความไว้วางใจซึ่งมีมาแต่เดิมก็ไม่เสียไป ส่วนการพิจารณารวม ก็คงได้คิดว่าเดิม ดังความปรารถนา ของสภาผู้แทน เมื่อเป็นเช่นนี้รัฐบาลก็แก้ไขข้อของแต่สงคามหนักได้ผ่านร่างพระราชบัญญัติหนึ่งมาแล้ว จึงหวังว่าสภาพนิยมเกียรตินคงจะรับหลักการต่อไป

๑๕.๐๔ น.

พระยาอรรณการุณพนธ์ ร่างพระราชบัญญัตินี้ เมื่อได้ขานหลักการและเหตุผลถึงสภาพแทนส่งมาแล้ว เราก็พอจะจับใจความสำคัญได้ว่า ความต้องการของสภาผู้แทนนั้นสมควรที่จะทำแต่เพียงข้อ บรรดาเอกสารที่อยู่ในท้องถื่น คือที่อยู่ในที่ว่าการของอำเภอเท่านั้น ถ้าหากว่า จะปล่อยให้ตาม

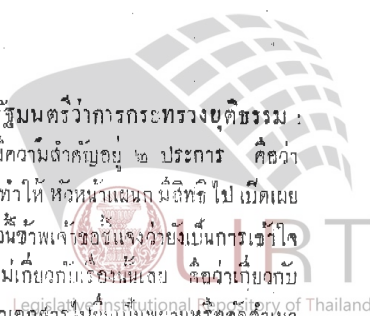
กฎหมายปัจจุบัน ในการที่จะอ้าง เป็นพยาน ที่ศาล ก็จะต้องส่งมายัง เจ้าหน้า
 ที่ส่วนกลาง เพราะฉนั้นจะแก้ ให้เข้าเขตอำนาจ ในกาารรับรองนั้น ข้าพเจ้า
 ก็เห็นว่าเป็นหลักการที่ดี ซึ่งสถานการณ์จริงหลักการ เพราะทำความสะดวก ให้แก่
 ราษฎรเป็นอันมาก แต่ดูในร่างแต่หาเห็นเห็นไม่ ในร่างนั้นให้อำนาจแก่
 หัวหน้าแผนกชั้นอก ในข้อนี้บางที่เราจะเห็นว่า เป็นการเล็กน้อย แต่ถ้าจะมา
 พิจารณาถนัด ให้ดีแล้วไม่เล็กน้อยเลย กล่าวคือว่าตามประมวลกฎหมายวิธี
 พิจารณาความแพ่งมาตรา ๔๓ ที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน ได้เขียนไว้ให้อำนาจ
 มากมายเหลือเกิน ได้กล่าวว่าการทูลเกล้าฯที่จะอ้างเป็นพยานในศาลได้นั้น
 โดยปกติก็ต้องใช้ต้นฉบับ แต่ก็มีข้อยกเว้น อยู่ในข้อ ๓ นี้ ถ้าหากว่า
 หนังสือราชการใด อยู่ในความปกครองของราชการแล้ว ผู้ที่จะอนุญาตให้นำ
 มาอ้าง แก่ศาลนั้นได้ ก็ต้องเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวง หรืออธิบดี หรือ
 หัวหน้ากอง แล้วแต่กรณี ว่าเอกสาร ต้นฉบับ ต้นฉบับโดยอยู่ในความดูแลรักษา
 ของใคร แล้วผู้ที่รับรองก็ต้องเป็นข้าราชการเหล่านั้นคือ เป็นรัฐมนตรี
 อธิบดีหรือหัวหน้ากอง การที่ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งปัจจุบันได้
 เขียนไว้เช่นเป็นการชอบด้วยเหตุผลมาก เพราะว่าบรรดาเอกสารของทาง
 ราชการ ที่รักษาไว้ เป็นสิ่งนอกต่างนั้น ก็ต้องมีภาระจกกันมาก ไม่เหมือนกับ
 เอกสารที่รักษาที่อำเภอ เพราะว่าเหตุว่า ราชการบริหารแผ่นดิน เราถือว่า
 เอกสารที่อำเภอไม่มีความสำคัญเกี่ยวกับบ้านเมืองเลย เกือบกับการปกครอง
 ของดิน เอกสารส่วนกลาง สำคัญมาก บางฉบับ เย็ดเสีย ไปแล้วจะเสีย
 ประโยชน์ไปก็ไม่ได้ เหตุนี้ประมวลวิธีพิจารณาความแพ่งจึงได้บัญญัติว่าของ
 รัฐมนตรีหรือหัวหน้ากองชั้นนี้ จะขยายขึ้นไป ให้ถึงหัวหน้าแผนก ตาม
 รัฐมนตรี อาจจะไม่เป็นไร เพราะเหตุว่า เป็นวิธีศาล เขาจะทำ ขอบบังคับ
 เป็นการภายใน สักไว้ได้ เพราะเหตุว่า มีกฎหมายเก่าแล้ว ก็บัญญัติการได้
 ถึงแม้ว่า รัฐมนตรีจะได้อ้างไม่ให้นำหลักฐานแผนกเป็นส่วนกลางปฏิบัติ ถ้าหาก

ว่าหัวหน้าแผนกเขาอนุญาตตามหน้าที่ของเขา ผู้บังคับบัญชาจะต้องอย่างไรก็ได้ การพิจารณาคดีในศาล รัฐมนตรีก็อาจจะไม่รู้ก็ได้ ถ้าเขาหลักฐานรับรองลงไป โดยไม่รู้แล้ว อาจจะเสียหายมาก ก็จะขยาย ถึงหัวหน้าแผนกแต่ข้าพเจ้าสงสัย และอีกประการหนึ่ง ความประสงค์ ของพระราชบัญญัติฉบับนี้ต้องการให้นายอำเภอมีอำนาจ แต่ใช้โดยบทว่าหัวหน้าแผนก นั้นเป็นปัญหา คำว่า หัวหน้าแผนกนั้น จะแปลว่านายอำเภอ ได้หรือไม่ ขอให้ท่านสมาชิกได้พิจารณาว่าจะแปลเช่นนั้นหรือไม่ มีกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับกรณีนี้ จะประกอบด้วยพิจารณาอีกระเบียบข้าราชการพลเรือนในมาตรา ๒ บัญญัติว่า ตำแหน่งราชการมีดังนี้ มีเต็มขั้นพันกึ่งพัน ประจำแผนก หัวหน้าแผนก หัวหน้ากอง หัวหน้ากรม ข้าราชการ ปลัดกระทรวง และในบรรทัด ๒ ว่า ตำแหน่งที่เรียกชื่อ อย่างอื่นนั้น จะได้ในกฎ ก.พ. เทียบเท่า ก็จะได้เห็นว่า ตำแหน่งนายอำเภออันเป็นตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น เป็นตำแหน่งนายอำเภอตนเอง ไม่ใช่หัวหน้าแผนกเลย แต่เขามีกฎ ก.พ. เทียบเป็น หัวหน้าแผนกที่เทียบเท่านี้ ไม่ได้หมายความว่า ตำแหน่งนายอำเภอ จะเป็นตำแหน่ง หัวหน้าแผนกก็ได้ เทียบเท่ากันในเรื่องอัตราเงินเดือนก็ ตั้งโทษข้าราชการก็ เดียวกันเช่นชนชั้นปกติ โทษก็เหมือนกันหัวหน้าแผนกเท่ากัน เราไม่ตำราจะกล่าวได้โดยว่าตำแหน่งหัวหน้าแผนก ถ้าจะถามว่า นายอำเภอ บางกองน้อย ตำแหน่ง ของแก คืออะไรเล่า ตอบว่า ตำแหน่งคือ นายอำเภอ เราไม่ตอบว่าเป็นหัวหน้าแผนกเลย โทษกฎหมายต้องการให้นายอำเภอเป็นผู้ชำนาญแล้ว แล้วไปเขียนหัวหน้าแผนกก็ไม่สมควรประสงค์ ทั้งการที่เขียนเช่นนั้นเองมันจะกลายเป็นว่าให้ชำนาญอย่างอื่น ที่ไม่สมควรให้ แต่การที่จะให้จริง ๆ กลับไม่ชำนาญไป ที่ข้าพเจ้าแปลเช่นนั้นข้าพเจ้าก็มีความเหตุผลโดยเหตุที่ว่า กฎหมายที่เราเคยร่างกันมา ถากกันมานั้น เมื่อเรา กล่าวถึง หัวหน้าตำแหน่งชนิด ปลัดกระทรวง ประจำแผนกที่เราเอาตำแหน่งอื่นมาเทียบเท่า

เราระบุไว้ว่าเทียบเท่าเสมอที่ปรากฏในรัฐธรรมนูญฉบับชั่วคราว ให้ยกเลิก
 ฉบับถาวร การคงเดิมอีกถาวรรัฐธรรมนูญ ผู้ที่มีสิทธิต่อไปก็สมัครได้
 และในประเภทที่ ๒ กับบัญญัติว่า ผู้ที่มีคุณสมบัติดังกล่าวในประเภทที่ ๑
 หรือเคยดำรงตำแหน่งปลัดกระทรวงหรืออธิบดีหรือเทียบเท่า หรือถ้าหากว่า
 ไม่มีคำว่าเทียบเท่าแล้ว นายช่างใหญ่ ที่เขาเทียบเท่าอธิบดี หรือนายแพทย์
 ใหญ่เทียบเท่าอธิบดีจะสมัครไม่ได้เลย แต่เพราะมีคำว่าเทียบเท่าท่านเหล่านั้น
 จึงสมัครได้แล้ว เราไม่เข้าใจว่าเทียบเท่าแล้วเราไม่จำเป็นต้องจะเทียบเท่าได้
 นายอำเภอแก่ไม่ใช่ประจำแผนกหรือหัวหน้าแผนก แต่แก่เทียบเท่าช่างหาก
 เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าเขียนให้ส่งประสงค์ต้องเขียนว่า ประจำ แผนก
 หรือเทียบเท่า เพราะเหตุว่าจะให้ นายอำเภอแก่เป็นหัวหน้าแผนกส่งกลางซึ่งมี
 อธิบดีควบคุมอยู่แล้ว ไม่จำเป็น ต้องให้อย่างนั้น ข้าพเจ้าคิดว่า ควรจะ
 บัญญัติตรงไปว่าให้อำนาจนายอำเภอ แต่ข้าพเจ้ากล่าวเช่นนั้นก็อาจจะเป็น
 ความเห็นที่ผิดได้ ข้าพเจ้า ทราบว่า ท่าน รัฐมนตรี ยุติธรรม ท่านเป็นผู้รับ
 ผิดชอบ ในการคำขออยู่ และข้าพเจ้าทราบว่าท่านเป็นกรรมการสภาผู้แทน
 บางที่ท่านจะให้ความกระจ่างในข้อนี้

๑๕.๑ น.

พระมณฑลวิมลศาสตร์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม
 ตามที่ท่านสมาชิกผู้แก้ไขระบอบของใจนั้นก็มีความสำคัญอยู่ ๒ ประการ คือว่า
 ในเรื่องที่ว่า เมื่อออกกฎหมายแล้ว จะทำให้ หัวหน้าแผนก มีสิทธิ ไป เบียดเบียน
 ความลับราชการแผ่นดินอะไรได้นั้น ขอนข้าพเจ้าขอชี้แจงอย่างเป็นการเข้าใจ
 คลาดเคลื่อนอยู่ เพราะเหตุว่ามาตราไม่เกี่ยวกับเรื่องนี้เลย คือว่าเกี่ยวกับ
 เรื่องว่าบุคคลซึ่งมีสิทธิจะอนุญาตให้เขาออกต่าง เป็นอันพ้นหรือคัดค้าน
 หรือ รัฐธรรมนูญ จำนำ ที่ถูกต้อง เท่านั้นเอง ส่วนสิทธิที่จะเบียดเบียน ความลับใน

ราชการนั้น กฎหมายได้บัญญัติไว้เป็นมาตราหนึ่งต่างหาก แต่สำหรับ
 หนึ่งคือราชการนั้น รัฐมนตรีคนเดียวเท่านั้นซึ่งมีเอกสิทธิ์ที่จะยอมเปิดเผยหรือ
 ไม่ยอมเปิดเผย เพราะฉนั้นในการที่ข้าพเจ้าได้ชี้แจงเมื่อก่อนว่าอาจจะมีการ
 พ้องกัน คือว่าที่หัวหน้าแผนกจะพิจารณาไม่รับรอง เกรงจะปฏิบัติหน้าที่
 พลาดพลั้งไปโดยเอกฉัตรไม่ควรเปิดเผยจะเอาไปเปิดเผย จึงให้มีทางแก้
 ในการที่วางระเบียบภายในไว้ แต่ระเบียบหรือคำสั่งวางไว้ภายในก็เป็น
 อันชอบด้วย กฎหมาย เพราะ อำนาจ เอกสิทธิ์ อันแท้จริง ในเรื่อง เปิดเผย
 ความลับราชการแผ่นดินอยู่แก่รัฐมนตรีคนเดียวเท่านั้น นี้ข้อสังเกต ที่ตั้งไว้
 ในสภาพผู้แทนจึงได้บอกไว้ ถ้าเป็นหัวหน้าแผนกที่บังคับบัญชาส่วนที่ราชการ
 ส่วนเอกเทศควรได้พิจารณาอนุญาตเพียงไร และที่ไม่ควรพิจารณาอนุญาต
 เพียงไร และวัดกันความหนักเบาของความลับว่า บุคคลนั้นไหนควรเปิดเผย
 ซึ่งเป็น อำนาจ ของ รัฐมนตรี ที่จะกระทำได้ และเป็น การ ที่กระทำ โดยชอบ
 ไม่เป็นการ จัดข้อด้วยประการใดเลยในเรื่องเปิดเผยความลับ

ที่นอกประการหนึ่งซึ่งเกี่ยวข้องกับนายอำเภอ นั้น ตามที่ท่านว่ากฎหมาย
 เข้มเท่านั้นอำเภอเป็นข้าราชการชั้นโทนั้น ก็เทียบเป็นหัวหน้าแผนก และ
 ใช้แค่จะอำเภอ นั้น ไม่ใช่แต่เพียงนายอำเภอเท่านั้น ยังมีข้าราชการอื่น ๆ
 ประจำอำเภอ ซึ่งเป็นหัวหน้าแผนก อีกหลายคน เหมือนกัน ก็ย่อมจะได้ความ
 ตัดถ่วง แต่ถูกแล้ว กฎหมายทุกแห่ง อาจจะไม่ให้ ความเด็ดขาด ตัดว่าเดิม
 ข้าพเจ้าก็ยอมรับ แต่ตั้งมากก็คงให้ความเด็ดขาดขึ้นกว่าเดิม แต่ต้อง
 ในทางเดียวกับพวกนั้น จะเอาไปเปิดเผย ราชการลับ และเรา ไม่ควร จะวาง
 ระเบียบ ภายในนี้ ไม่น่า จะต้อง ฉีก ในข้อนี้ เพราะ เอกสิทธิ์ ที่จะ เปิดเผย
 ความลับหรือไม่เปิดเผยนั้นอยู่แก่รัฐมนตรีคนเดียวเท่านั้น ย่อมจะวางระเบียบ
 ภายในกระทรวงมาสั่งให้เจ้าหน้าที่ทุกท่านปฏิบัติตาม ในเรื่อง

พระยา วรรณสาร : ข้าพเจ้าตั้งต้นพยายามจะให้รัฐมนตรี

ยุติธรรมแข็งแรง เพราะมีชัยสำคัญชัยอันหนึ่ง ซึ่งท่านยังไม่ ได้แข็งแรง คือ
 ข้าพเจ้า ได้กล่าวแล้วว่า ความประสงค์ของพระราชบัญญัตินี้ ส่วนใหญ่ต้องการ
 ให้นายอำเภอมีอำนาจในการเบ็ดเตล็ดหนึ่งข้อได้ และเป็นผู้รับผิดชอบ
 หนึ่งข้อเดียวได้ แต่กฎหมายเขียนว่า "หัวหน้าแผนก" เช่นนี้ ข้าพเจ้า
 ขอทราบว่าหมายความถึงนายอำเภอได้หรือไม่ ถ้าเมื่อท่าน ให้ความรับผิดชอบ
 แล้ว คือหัวหน้าแผนก ซึ่งจะถือว่าเป็นนายอำเภอด้วยแล้ว ข้าพเจ้าก็เข้าใจ
 ข้าพเจ้าตั้งใจเป็นอย่างยิ่ง เพราะการเขียนกฎหมายไม่ได้เขียนอย่างนั้น เขียน
 อย่างหนึ่งแล้วแปลอีกอย่างหนึ่ง แล้วข้าพเจ้าก็คงจะรู้ไม่เท่าเทียม ข้าพเจ้า
 จึงอยากจะทราบจากท่านนั้นประการหนึ่ง อีกประการหนึ่งที่ท่านบอกว่าการ
 เบ็ดเตล็ดหนึ่งข้อราชการนั้น อำนาจมีแต่รัฐมนตรี อธิการ ท่านนั้น ข้าพเจ้า
 อยากจะทราบว่าอยู่ในบทกฎหมายใด ท่านจะ โปรดแข็งแรงให้ทราบด้วยก็จะ
 เป็นการดี

พระมณูภาณวิมลศาสตร์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม :

เรื่อง การ เบ็ดเตล็ด ความดี กษย โย ประมวล วิช พิจารณา ความแพ่ง นนเอง อีก
 มาตราหนึ่ง ส่วนเรื่องซึ่งทางท่านเข้ามาอีกมี เกียรติบอกว่าจะขอให้ร่าง
 ในเรื่อง การที่จะคัดความนั้นเป็นเรื่องที่ไม่ได้ ท่านร่างรัฐธรรมนูญเข่งกัน
 จะทราบแล้ว เพราะคำข้อมทรวงไว้ซึ่งข้อนี้ ในการจะพิจารณาพิพากษาคดี
 รวมทั้งการคัดความในบทกฎหมายใด ๆ แต่ในการร่างพระราชบัญญัตินี้ เรา
 ก็ได้เชิญผู้เชี่ยวชาญ ทางกฎหมาย ผู้แทนทาง กฤษฎีกา มาพิจารณาารวมกัน
 ก็เห็นกันว่ามันจะกันความถึงดังที่ว่า และยังคงอำนาจไว้แก่หัวหน้าแผนก
 กษยมคชนนอีก นอกจากนายอำเภอ เช่นปลัดจังหวัดหรือจะไว้เช่นข้อมจะ
 ทำให้งานสะดวกรวดเร็วยิ่งขึ้น
 อำเภอนั้นจังหวัดไหนเท่านั้น

ประธานวุฒิสภา : จะมีผู้ใดอภิปรายต่อไปหรือไม่ ถ้าไม่มี
ข้าพเจ้าจะเสนอให้ลงมติ

ไม่มีสมาชิกขออภิปรายอีก

ประธานวุฒิสภา : ผู้ใดเห็นว่ามีควร จะรับหลักการแห่งร่าง
พระราชบัญญัตินี้ โปรดขู่มือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๓๕ คน

ประธานวุฒิสภา : ผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดขู่มือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๑ คน

พระมนูภาณวิมลศาสตร์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม :
ขอให้ส่งกรรมาธิการวิสามัญ

พระยาอาณาจักรบริบาล : ขอจำนวน ๗ คน

ประธานวุฒิสภา : มิได้ คงต้องเรื่องกรรมาธิการเสียก่อน ตามที่
รัฐมนตรียุติธรรมเสนอให้ตั้งกรรมาธิการวิสามัญ ผู้ใดจะขจัดข้อข้องใหม่

ไม่มีสมาชิกผู้ใดขจัดข้อข้อง

ประธานวุฒิสภา : ถ้าไม่มีผู้ใดขจัดข้อข้องอีกที่ประชุมนี้ อนุมัติ
ให้ตั้งกรรมาธิการวิสามัญ

พระยาอาณาจักรบริบาล : ขอเสนอจำนวน ๗ คน

มีสมาชิกรับรอง

ประธานวุฒิสภา : มีผู้เสนอ ๗ คน ท่านรัฐมนตรีจะว่าอย่างไร

พระมนูภาณวิมลศาสตร์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม :
ไม่ขจัดข้อข้อง

ประธานวุฒิสภา .Legis ผู้ใดจะเสนอเป็นจำนวนอื่นอีกให้มหailand

ไม่มีผู้ใดเสนอเป็นข่งอื่น

ประธานวุฒิสภา : ถ้าผู้ใดไม่เห็นเป็นอย่างไรขอถนัดว่ามีผู้เสนอ ๗ คน

ถ้าผู้ใดไม่มีความเห็นเป็นอย่างอื่นต่อวาทประมุขมนตรี ให้มีกรรมการ ๗ คน
ทำนรัฐมนตรีเสนออีกคน

พระมกุฎาณวิมลศาสตร์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม :
รัฐมนตรี ๓ คน ถัดจากไม่ขัดข้อง คือ ๑. นายประเวศ มัดคพงษ์
๒. นายเสริม วิมลชัยกุล ๓. พระศุภยพายุ์สุวมันท์

พระยาอานาจกรรณบาล : ขอเสนอพระยาอรรัตนการยัณพนธ์
มีตมาชิกกรรณบาล

พระยาอรรัตนการยัณพนธ์ : ขอเสนอพระมกุฎาณวิมลศาสตร์
มีตมาชิกกรรณบาล

นาวาเอก หม่อมเจ้าพรปรีชา กมลาสน์ : ขอเสนอพระยา-
ปรีชานฤเบศร์
มีตมาชิกกรรณบาล

พระชัยบัญชา : ขอเสนอหลวงประภอมนิตสาร

หลวงประภอมนิตสาร : ข้าพเจ้าคัดค้านข้อบังคับ ๗ ขอถอน

นายจรินทร์ กฤษณะภักดี : ข้าพเจ้าขอเสนอพระยาศรีวิศิษฐวาจา

พระยาศรีวิศิษฐวาจา : ข้าพเจ้าขอถอนและขอเสนอพระชัยบัญชา

พระชัยบัญชา : ข้าพเจ้าขอถอน

หลวงลาบุสสร : ข้าพเจ้าขอเสนอพระยาศรีธรรมราช
มีตมาชิกกรรณบาล

ประธานวุฒิสภา : ครบ ๗ คนแล้ว ขอให้เดชาธิการรัฐสภา

อ่านรายชื่อ

เดชาธิการรัฐสภา : รายชื่อกรรมการวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ of Thailand

มัดคพงษ์ ๒. นายเสริม วิมลชัยกุล ๓. พระศุภยพายุ์สุวมันท์ ๔. พระยา

บรรดาธิบดี พันธุ์ ๕. พระมกุฎาณานิองค์ศาสตร์ ๖. พระยาปรีดาเทพศัพท์
๗. พระยาศรีธรรมราช

ประธานวุฒิสภา : ไม่มีผู้ใดเสนอรายชื่ชกกรรมการอีกหรือ
ไม่มีตมจาริกเด้นย

ประธานวุฒิสภา : เมื่อไม่มีผู้ใดเสนอชชไปเป็นอนจำเห็นชอบ
ตามที่เสนอรายชชไปแล้ว คือไปแปรญัตติถัน

พระมกุฎาณานิองค์ศาสตร์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม :
รัฐบาลขอเด้นยแปรญัตติ ๕ วัน

ประธานวุฒิสภา : จะมีผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่
ที่ประชุมไม่ก้คำถัน

ประธานวุฒิสภา : เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ถันจำ
ที่ประชุมอนุมัติให้แปรญัตติภายใน ๕ วัน

หมดระเท้ยบวาระ ชยเจ็กประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๕.๒๕ นาฬิกา

กรรมการตรวจรายงานการประชุมวุฒิสภา

พระยาเพชรพิบัติ	ประเสริฐ บั๊กมะตุ้ม	ผู้ตรวจรายงาน
นางจางอก หม่อมเจ้าพรปรีชา กมธำกัน	ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ	"
พระชัยบุญญา	สุรินทร์ ถพตากร	"
พระยาสุริยานุวงศ์ประวัติ	สุเมธ จิตรกลก	"
พระยาไพฑธณิกมนตรี	ศิริ มนไตรเจกัย	"
นางจางอก หลอดดำรงจิตต์สมุทร	ธำรงคน ดั้ญญ	"
	เจ็ก จารุณญ	"

๓๕๑

พิพัฒน์ เอกะโรหิต	ผู้ตรวจงาน
โชค คุปตะวาทิน	„
อุดม พตอยตั้งวาทย์	„
ต้มชาย	„
วิจิตร นิตะไพจิตร	„

เจริญ ปัทมาโร
เลขาธิการรัฐสภา

ภิรมย์ภักดี
ประธานวุฒิสภา

Legislative Institutional Repository of Thailand